

WEKERLE

XIX. ÉVFOLYAM
3. SZÁM

A WEKERLEI TÁRSASKÖR EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓ LAPJA

**Advent
a Wekerlén**

Adománygyűjtés

**Rendkívüli
közgyűlés**

**Wekerlei
képes naptár**

*Szeretetteljes karácsonyt, boldog új esztendőt
kívánunk minden Olvasónknak!*

**December 1-jétől adventi vásár
a Társaskörben!**

Hétfő, szerda: 16-19 óra; csütörtök: 17-19 óra; kedd, péntek: 10-12 óra

Méret	Nettó ár	Áfa 27%	Bruttó ár
Nyolcad oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 57 mm	9.000.-	2.430.-	11.430.-
belső színes borító – 93 x 65 mm	13.000.-	3.510.-	16.510.-
Negyed oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 120 mm	18.000.-	4.860.-	22.860.-
belső színes borító – 93 x 135 mm	24.000.-	6.480.-	30.480.-
Fél oldal			
fekete-fehér – 174 x 120 mm	35.000.-	9.450.-	44.450.-
belső színes borító – 190 x 135 mm	46.000.-	12.420.-	58.420.-
Teljes oldal			
fekete-fehér – 174 x 244 mm	70.000.-	18.900.-	88.900.-
belső színes borító – 190 x 275 mm	92.000.-	24.840.-	116.840.-

Tartalom

Beköszöntő	1
Advent a Wekerlén: <i>Programsoroló,</i> <i>Adventi gondolatok,</i> <i>Wekerlei Mikulás</i>	2
<i>Adománygyűjtés, Adventi vásár</i> ...	4
Visszapillantó: <i>XXII. Wekerlei Napok</i>	5
<i>Díjazottak</i>	6
<i>KÖN, Búcsúzunk</i>	7
Wekerlei Önkéntesek	8
Wekerlei Famíliák	9
Iskolák, óvodák	12
Wekerlei Képes Naptár	14
Interjú Zuborné Sallai Mártával ..	16
Ahol élünk: <i>Wekerle Sándorra emlékeztünk</i> ...	19
Épített örökségünk: <i>Megszűnt a kettős védelem,</i> <i>Bp100</i>	20
<i>Wekerlei fejlesztések</i>	21
Klíma barát Wekerle: <i>Hőszigetelés, Adománybolt</i>	22
<i>Komposztbemutató,</i> <i>Házi praktikák</i>	23
WTE: Rendkívüli közgyűlés	24
Klubhírek, WKK	25
Wekerlei konyhák	26
Hirdetés	27

Wekerle

**A Wekerlei Társaskör Egyesület
ingyenes tájékoztató lapja**
Alapította: Dr. Kóczán László
Főszerkesztő: Dr. Engloner Attila
A Szerkesztőbizottság tagjai:
 Jedlőczki Berta, Nagy Attila,
 Nagy Tamás, Szebenyi Marianna,
 Szilágyi Szabina
Korrektúra: Dr. Bognár Anikó
Tördelés: Babay Bt.
Hirdetésszervező: Tóth Csilla,
 Telefon: 30-919-7375
Kiadó: Somló Judit WTE-elnök
A szerkesztőség címe:
 1192 Budapest, Kós Károly tér 10.
 Telefon: 280-0114
Címlap: Nagy Tamás felvétele
Hátsó borító: Romhányi András felvétele
Nyomda: SÉRIART Nyomdaipari Stúdió

Megjelenik évente háromszor 5500 példányban
 A szerkesztőség a kéziratok tartalmáért
 nem vállal felelősséget
 ISSN 2061-6627

Az elmúlt négy év

A magánéletben is, a közügyekben is rendszeresen elérkezik a számvetés ideje. Saját életünk eseményeit sokszor tesszük mérlegre, de így karácsony táján, az év vége felé közeledve egészen biztosan visszatekintünk a magunk mögött hagyott év örömeire, kudarcaira. Számos apropó kínálkozhat közös ügyeink, közügyeinek számba vételére is, megtehetjük, meg kell tennünk például négyévente. Tegyük hát meg a magunk négyéves számvetését!

Négy évvel ezelőtt a Társaskör elhatározta, hogy új irányvonalak mentén, új összetételű szerkesztőbizottsággal készíti a Wekerle újságot. Így a színes programok, események, érdekes és példaértékű élettörténetek bemutatása mellett a telepen élőket foglalkoztató, életük minőségét befolyásoló ügyek is helyet kaptak és kapnak az újság oldalain. Hogy hogyan fogadták ezt az újfajta lapot a wekerleiek? Természetesen sokféle vélemény van (a vélemények sokfélesége nagy kincs!), ugyanakkor azt tapasztaljuk, hogy egyre többen keresik meg az újságot, hogy elmondják, mi történt velük, mi foglalkoztatja őket. Egyre többen küldik el írásait is, hogy az a Wekerlében megjelenjen. 2010 óta – ezzel a mostanival együtt – tizenkét szám készült, amelyeket a szerkesztésben résztvevő 15 munkatárson kívül több mint 110 szerző és 90 fotós munkája hozott létre. Köszönet érte, és köszönet annak a sok-sok önkéntes terjesztőnek is, akik a lapot eljuttatják az olvasókhoz!

Az újság készítőinek száma folyamatosan növekszik (két éve még 53 szerzőről és 40 fotósról számolhattunk be), ami egyértelműen jelzi, hogy jó úton járunk: a wekerleiek egyre inkább magukénak érzik az újságot. Közösén készítjük, magunkról, magunknak! (Talán az sem mellékes, hogy a sok-sok önkéntes munka – hogy a lapot többek között önkéntes korrektúrázza, önkéntes főszerkeszti – a négy év alatt közel négy millió forintot takarított meg a kiadónak, a Wekerlei Társaskörnek.)

Feladat persze akad még bőven, hogy még szebb, még szórakoztatóbb, még tartalmasabb legyen a Wekerle újság. De néha érdemes számvetést is készíteni.

Például négyévente.

Dr. Engloner Attila
főszerkesztő

Fotó: Toldy Miklós

*Boldog új évet kíván
a Wekerle újság szerkesztősége!*

Programsoroló

DECEMBER

5. 18 óra – Érkezik a Mikulás
21. 16 óra – Közös karácsonyfa-díszítés

JANUÁR

25. Film-Galéria

FEBRUÁR

15. Filmklub
22. Téltemetés
22. Ruha csere-bere

MÁRCIUS

22. A Wekerlei Életfa ünnepe
23. Wekerlei Bolhapiac
23. Évadnyitó Bringatúra családoknak
29. Film-Galéria

ÁPRILIS

13. Bringatúra
13. Wekerlei Bababörze
26. Filmklub

ÁLLANDÓ PROGRAMJAINK
A WEKERLEI TÁRSASKÖRÖBEN

Adventure klub – Havonta, változó időpontban egzotikus tájak, különleges utazások, kalandok a vetítésekkel egybekötött élménybeszámolóban.

Bridzs-klub – Minden kedden 18.30 órakor várunk mindenkit, aki vagy már ismeri, vagy szeretné megtanulni a „kártyajátékok királyát”.

Építészklub – Havonta, változó időpontokban.

Horgászklub – Minden hónap utolsó hétfőjén 16-18 óra között novembertől márciusig egy szelet zsíros kenyér és boros tea mellett elevenítjük fel a nyári élményeket.

Játéklklub – Minden kedden és csütörtökön 19 órától.

Kör-Kötő-Kör – Minden csütörtökön 19-21 óráig kötő klub mindenkinek. Kössünk, horgoljunk, nemezeljünk együtt, beszélgessünk egy kis süti és kávé mellett. Tanuljunk együtt új technikákat!

Őszi klub – Minden hónap utolsó szerdáján 17 órakor kötetlen hangulatú beszélgetések unokákról, kertgondozásról, háziasszonyi praktikákról.

Zöld Hajtás Klub – Páratlan héten hétfőn

Wekerlei esti mese – Minden csütörtökön 18 órakor kicsiknek és nagyoknak, minden héten más-más előadóval.

Adventi gondolatok

Néha szavak nélkül is értjük egymást. Ugyanakkor van, hogy mondatok és válogatott kifejezések mentén sem halljuk egymás üzenetét.

Az ember egyszerre értő és érző lény, s ha nem ért, akkor kapaszkodót keres..., sokunk az irodalomban. Egy-egy idézetbe gyakran bele-szeretünk, olyannyira megérint minket, hogy napokon át elkísér és kísért. Megvilágít, tükröz és visszhangoz egyszerre bennünk, míg megnyugvásra, megoldásra jut az a gondolat, ami behívta a szemünkön-fülünkön át a szívünkig.

Az Adventi Gondoltnaptár egy nagyon lassú műfaj a XXI. századi száguldó kommunikációban. Miért is várjuk akkor mégis évről évre?

Lassú műfaj, de földrajzi távolságokat és száz éveket is átlépve üzennek az írók és költők szavai a ma emberének, hogy megvilágítsanak, hogy tükrözzenek és visszhangozzanak bennünk!

A Wekerlei Társaskör ablakában lévő Adventi Kalendáriumban idén is minden nap kinyitunk egy-egy gondolatot tartalmazó kicsi ablakot, remélve, hogy ezek a gondolatok sokunknak segítenek karácsony napjára ünneplőbe öltöztetni a lelkünket.

Csóka Eszter

Hányat kell még aludnunk december 5-ig?

Agyerekek számolják a napokat, s minden nap új kérdésekkel állnak elő. Megsúgom, a felnőttek is ugyanezt csinálják.

Vajon hány levelet, rajzot kap idén a Mikulás?

Van-e már elég fáklyatartó önkéntes, aki bevilágítja majd ezt a Mikulásváró ünnepet?

Hideg lesz-e? Vajon idén is esik-e majd a hó? És még számos kérdés sorakozik a fejünkben.

ADD TOVÁBB!

Ebben az évben is december 5-én 18 órakor érkezik a Mikulás szánja a Zrumeckzy-kapu alá.

ADD TOVÁBB!

Levelesládája december 3-ig a WTE irodában (Kós Károly tér 10.) várja a küldeményeket, hogy aztán gyorspostával továbbítsuk a Mikulásnak.

Fotó: Toldy Miklós

ADD TOVÁBB!

Ha nem tudod még a Mikulásváró dalokat, akkor megvásárolhatod a wekerlei Angyali kar által felénekelte szép CD-t és dalos füzetet, ami nagy segítség lehet a szülőknek, gyerekeknek a dalok megtanulásában.

Lesz forró tea, énektanulás, sok-sok toporgó felnőtt és gyerek, kipirult arcok és aggódó szemek, utánozhatatlan Mikulásváró hangulat!

**GYERE EL TE IS,
és ADD TOVÁBB!**

Wekerlei Karácsonyfa

*„Talán ünnepet nem is vehetsz boltban,
mert az ünnep inkább benned, legbelül van.”*

Idén is hamarosan elérkezik az év legszebb ünnepe, a karácsony. Hagyományainknak megfelelően feldíszítjuk a Kós Károly téren Wekerle karácsonyfáját, amelyre idén óvodások-kisiskolások készítenek díszeket. Töltsük békésen, szeretetteljes légkörben az ünnepet! Szeretnénk a felkészülés hangulatában közösen egy órát együtt tölteni a Kós Károly téren **december 21-én, szombaton 16 órakor**. Sok szeretettel várunk mindenkit egy közös éneklésre, beszélgetésre, köszönettel fogadunk el terített asztalunkra süteményt és meleg teát.

Békés, boldog ünnepeket mindannyiunknak!

Horváth Judit

Fotó: Tódy Miklós

Kozma László:

A Mikulás mosolya

Hogyha baj ér, bánat, szégyen,
Bízzál Myra püspökében.
Elhozza csillagos éjen
Ajándékát észrevétlen.

Cipődet ablakba tedd ki,
Kincseit szívedbe rejt,
Ahogy tette sokszor régen.
Megjön sűrű hóesésben.

Arcát senki meg ne lássa,
Rejtje fehér nagy szakáll.
Találkozhatsz vele bárhol,
Megismered mosolyáról.

Kitől jót és szépet várhatsz,
Bizony Ő: a Mikulás az.
Csengettyűje szól a szánnak:
Itt volt, de már messze vágat.

Hiszen gondja van, temérdek:
Kincseit osztja a reménynek.
Aranyszarvas, hogy repítse,
Megérkezzen minden szívébe.

Hogyha jól és szépen várod,
Magadban is megtalálod.
Nemcsak várni, hogy mit kapnál:
Az a legtöbb, ha te adtál.

A szívedben, hogyha érzed,
Készítsél valami szépet.
Rajzolj erdőt, végy festéket,
Ajkadon fakadjon ének.

Tanulj nótát, csoda-verset,
Dalait a szeretetnek.
Akit egész évben várnak,
Segítsél a Mikulásnak.

Ahol baj van, gond és bánat,
Oszd kincset a kacagásnak.
Hogy minden arc felderüljön,
Sötét ágra harmat gyűljön,
Ezüst nyoma csengő szánnak:
Mosolya a Mikulásnak.

Felnőni a születéshez

Mikor minden egész eltörött, az önmagára eszmélő ember szégyenében ruhát készített magának. Azóta az is nyilvánvalóvá vált, hogy a magunknak gyártott és magunkra öltött ruha, paradox módon, miközben minket védettakart, el is szigetelt minket az egésztől – az egész is takarásba került. Azóta kérdezzük-faggatjuk egymást – válaszaink pedig alig vannak, s ha vannak is, kiderül, igazságuk csak a részletekre vonatkozhat. Mióta az első kérdést meghallottuk („Ádám, hol vagy?”), mi is tanulunk kérdezni, sőt, úgy tűnik, kérdések nyomain élünk. De hogy honnan és hová tartunk, arról különféle fogalmaink vannak (és saját fogalmaink is változnak, ahogy halad a történetünk s a történelem).

A régiek úgy tartották, hogy a férfi a magában hordja az életet, s ha az életnek ezt a csíráját olyan női testbe ülteti, mely jó otthon a növekedésére, megnő és kifejlődik az a mag – világra születik az ember. Úgy tartották, az élet továbbadásában az aktív szerep a férfié, a nőé csupán passzív, ő a tartalomnak csupán „befogadó anyaga”. A nyelvben is őrzzük e felfogás nyomát: mater-materia (ahogy rokon az ’anya’ és ’anyag’ szavunk).

A modern ember felszisszen ezen, úgy érzi, a régiek semmit sem tudtak az élet keletkezéséről, a szebbik nemet pedig akár bánthatja is a régiek elgondolása, mert úgy tűnik, az édesanyát anyaggá degradálja. Ma, mikor már monitoron megfigyelhetjük a két kis sejt találkozását és ultrahang-felvételen követhetjük a magzati élet fejlődését, mikor test és lélek genetikusai (orvosok és pszichológusok) be tudják azonosítani, hogy mit, honnan örököltünk, úgy érezhetjük, soha senki nem tudott annyit az élet keletkezéséről-születéséről (és persze felnőtt önmagunk megszületéséről), mint mi.

Néhány hete egy barátom (közel az ötvenhez) mutatott egy képet a mobiltelefonján. Azt mondta, a képen a legkisebb gyermekének másfél centis feje látható. Percekig ültem kikerekedett szemekkel, s csak annyi jött ki a számon: „Ho-

gyan? Hogyan lehet ez?” – Ő pedig nevetve ennyit mondott: „Hát így!”.

Életünk megannyi területéről már szinte végtelen információt halmoztunk fel, de úgy tűnik, ez a tudásunk csak a részletekről szól; éppen a tudományunk teszi egyre nyilvánvalóbbá, hogy (miközben mosolygunk a régi emberen) az egészet illetően mi sem tudunk többet. Érezzük, hogy a széttört világ darabjai tovább aprózódnak-zúzódnak, de azt még inkább, hogy nem csilapul bennünk a vágy: újra egy legyen az egész. Gondolatainkban ezért törekszünk egységesíteni az élet különböző területeiről szóló ismeretek halmazát, egy rendező elvet keresve ezért kísérjük meg integrálni a sokféle információt; de talán az is ebből a vágyból fakad, hogy magunk köré gyűjtjük szeretteinket, azokat, akik részesek-részei életünknek. Mert milyen jó lenne egybefogni-átölelni az egészet!

Mikor a betlehemi barlangban felsírt a gyermek, mezítelenül, törekenyen és kiszolgáltatottan, újra egyként jelent meg, ami hajdan eltörött: isteni és emberi. Szülei ruhát öltöttek rá, amitől aztán a kereszt alatt végképp meg lett fosztva – felvette rész-szerinti életünket, de mikor felnőtt, a takarásba került egésztől próbálta fel-fellibbenteni a fátylat, addig, amíg újra mezítelenül ölelte a keresztet a főpapokat és véneket, katonákat és latrokat, utcanőket és szüzeket, árulókat és tanítványokat, a részekre szakadt világot.

Karácsony van. Mikor együtt vagyunk, talán arra vágyunk szeretteink körében, hogy ne kelljen magunkat többé takargatni, s hogy az egész se legyen eltakarva előlünk; hogy félelem nélkül lehessünk mezítelenek és kiszolgáltatottak, s hogy ne féljenek tőlünk a mezítelenek és kiszolgáltatottak; hogy éppen ilyen módon való létünk tegye nyilvánvalóvá a szeretet hatalmas, önfeledt erejét.

Tudjuk, érezzük, hogy amikor ez megtörténik, akkor keletkezik az élet, abban a pillanatban születik az egész. Jó lenne felnőni a születéshez.

Mékli Attila, az új wekerlei plébános

Karácsonyi adományok

Az év egyik legszebb ünnepe a karácsony. Mindig nagy készülődés előzi meg, ami része az ünnepnek. Felkészítjük szívünket, lelkünket, díszítünk, ajándékokat készítünk és adunk. Adjunk azoknak is, akiket talán nem ismerünk, de lehet, hogy a szomszéd utcában laknak és rajtunk kívül senki nem gondolna rájuk, egyedül élő, magányos idősök, akiknek néha meleg étel is alig jut a karácsonyi asztalra. Évek óta gyűjtünk karácsony előtt a wekerlei nehezebb sorúaknak, akik nagy hálával és örömmel fogadják az adományokat.

A háziorvosok javaslatai alapján állítjuk össze az adományozottak névsorát.

Az Őszikék klub készíti az Önök adományaiból összegyűjtött élelmiszersomogokat, és wekerlei önkéntesek szállítják ki azokat a rászorultaknak. Tapasztalataink szerint a leginkább tartós élelmiszerre (rizs, száraztészták, konzerv, vaj/margarin, tartós tej, kristálycukor, tea, citromlé, kakaópor, csokoládé, szaloncukor, keksz, mazsola) van szükség.

Kérjük, ha teheti, segítsen Ön is!

Az adományokat **2013. december 2-től 17-ig gyűjtjük a WTE irodájában,** nyitvatartási időben.

Amennyiben pénzdalománnyal kíván segíteni, megteheti a WTE Unicredit: 10918001-00000020-16620003 számlaszámára, vagy személyesen a Társaskörben várjuk, és köszönjük!

Ha szívesen segítene a csomagokat eljuttatni az érintettekhez, jelentkezzen a 280-0114-es telefonszámon.

Együttérző segítségét köszönjük!

Adventi vásár

Az idén is lehet ajándéktárgyakat vásárolni az adventi időszakban a WTE irodájában.

A már megszokott könyveken, pólókon, képeslapokon kívül többféle, Wekerlére emlékeztető ajándék is beszerezhető. Ezekkel a Wekerlei Napokon már ismerkedhettek. Talán most, karácsony közeledtével sokan gondolják úgy, hogy a karácsonyfa alatt is legyenek lakóhelyünkre emlékeztető ajándékok.

Várjuk Önöket december 1-jétől a Társaskörben, nyitvatartási időben (hétfő, szerda: 16-19 óra, csütörtök: 17-19 óra, kedd, péntek: 10-12 óra). A hétvégi vásárlási lehetőségekről a plakátokról és a honlapról tájékozódhatnak.

Papp Zsuzsanna

Ajándéktárgyak

Hajlítható ceruza	250 Ft
Hűtőmágnes	450 Ft
Frizbi (több színben)	500 Ft
Fehér pamut tolltartó	650 Ft
Szintetikus bevásárlótáska (több színben)	550 Ft
Összecsukható táska (több színben)	800 Ft
Wekerlei póló (többféle felirattal, több színben)	2000 Ft
Wekerlei borospohár	1200 Ft

Fotó: Fehér Bence

Könyvek

Wekerlei képeslapok	50 Ft
Wekerle térkép	100 Ft

Varga L. Z.: Kispest, századfordulós levelezőlapok és képek	1500 Ft
---	---------

Építészeti kézikönyv I. (szerző: a WTE Építészklubja)	1700 Ft
---	---------

Nagy G.-Szelényi K.: Kertvárosunk, a Wekerle	2500 Ft
--	---------

Kós Károly levelezése (szerk.: Sas P.)	4000 Ft
--	---------

Görög Staub K.-Patay G.: Wekerle Sándor	4990 Ft
---	---------

Nagy G.-Szelényi K.: Kertváros – Építészet	5900 Ft
--	---------

Nagy G.-Szelényi K.: Kertváros – Építészet (angol nyelvű)	7900 Ft
---	---------

Gall, A.: Kós Károly	16000 Ft
----------------------	----------

Wekerletelep (francia nyelvű)	1000 Ft
-------------------------------	---------

Téltemetés, Wekerlei Életfa Ünnep

Fura egy ilyen írás: ebben az időben, amikor a Mikulást várjuk, készülődünk a karácsonyra és talán, most ilyenkor, a legtöbben a hóesésre is vágyunk. De a Wekerle újság megjelenésének időpontja, csak most teszi lehetővé, hogy felhívjuk a figyelmet az immár hagyományosnak nevezhető két koratavaszi wekerlei rendezvényünkre. Reméljük, hogy mindkettő belekerül 2014-es naptárunkba.

Haj kisze, haj

Február végén rendszeresen hangzik fel a Kós Károly téren kicsik és nagyok szájából ez a rigmus. Ekkorra már épp elegünk van a télből, és alig várjuk, hogy tavaszi szellő fújdogáljon, hosszabbak legyenek a nappalok, sokat lehessünk a szabadban.

2014-ben február 22-én délután 4-kor találkozunk a Wekerlei Kultúrházban azokkal, akik szeretnék közösen készülődni, zajkeltó eszközöket, kis kiszébut készíteni, együtt énekelni. Természetesen otthonról is lehet hozni csörgőt-zörgőt, sípot, dudát, amivel elűzzük a telet, de a gondzó cédulákat se feledjék el!

Fotó: Tódy Miki

Fél 6-kor indul majd a menet a Kós Károly térre, élén a kiszébutal, körbejárunk majd a téren, és együtt kántáljuk az ismert rigmusokat. **6 órakor érkezünk** a tér közepére, ahol a hatalmas máglya meggyújtása után tűzre kerül a kiszébut. Tavaszváró táncszállal zárjuk a programot.

A Wekerlei Életfa ünnepe

Rendezvényeink közül ez a „legwekerleibb”! A Kós Károly téren álló Wekerlei Életfa a Wekerletelep jelképe lett. És talán mondhatjuk azt is, hogy az immár hetedszer megrendezendő ünnep már sokak számára várt, meghitt esemény.

2014. március 22-én este 6 órára várjuk a telep négy pontjára mindazokat, akik szeretnének a fáklyás felvonulásban részt venni. Innen indulnak majd a menet a Wekerletelepi Életfához, ahol az eddigiek szerint ünnepi beszéd, a wekerleiek közös esküvétele, léggömbös üzenet, a Wekerlei Életfa harangjainak megszólaltatása és végül táncszáll várja nemcsak az itt élőket, hanem a Wekerle szerelmeit is.

Szebenyi Marianna

A Jó, a Rossz és a Wekerlei Napok

Felemásra sikeredett az idei Wekerlei Napok. Amolyan a Jó és a Rossz harcára. Amolyan Fekete-Fehér színűre. A nyitónapon, péntek délután még tartotta magát, a kicsik tájékoztatósi futása és focimeccsei alatt még semlegesnek mutatkozott. A református templomban tartott megnyitón és koncerten sem köszönt még be. Szombat kora reggel azt hittük, tartja magát a pártatlan oldalon. Aztán mégsem. Megjelent a Rossz, kezében fegyver: az eső. Mert valaki Feketére festette meg az ég alját. És sokáig úgy is hagyta. Így az ébredés is nehezebben ment. Kevesebb ember a Zenepavilonban, a pingpongasztalok és focikapuk előtt. És üresebb pavilonok a téren szerteszét. Egy-két kiállító és csupán pár merészebb látogató próbálta meg jól érezni magát. A családi zenei összeállítások, mesék tényleg családiasak voltak. Miközben a hatalmas Kós Károly

tér némán nyelte el a szombati napot elmosó esőcseppek minden nyomát. De sokáig ő sem bírta, s egy idő után kövei nem álltak ellen a vizes haderőnek.

Délutánra aztán valaki stoptáblát helyezett ki a csapadék elé. A Fekete nem inalt el az ég aljáról, lemoshatatlanul ott trónolt, de a könnyek magára hagyták. Mert ki látott olyat, hogy a Borút borospoharaiba, a Zenepavilonba ismét beköltözött muzsika hangjait hallgatva a padokon, beesik valami esőféle? És az emberek bátrabban bújtak ki házaikból. Jöttek beszélgetni, egymásra mosolyogni, megállni a szökőkút melletti WTE-sátor előtt, lepacsizni egy-egy ismerőssel. Vagyis mindösszesen: jöttek, hogy jól érezzék magukat a rosszban is. És a zene maradt, de a Gonosz még tartotta magát. Aztán az esti melódiák és Edith Piaf vizuális önéletrajza alatt már erőt vett magán a Jó, és a Fehér

Fotó: Hídvégi Tamás

is megjelent odafenn, a Hold és a csillagok személyében. Kezet nyújtottak Neki.

És a Jó nem hagyta magát vasárnap sem. A Holdat felváltotta a Nap fehérsége. Az ürességet pedig a Nép. Ismét benépesült a tér. Gyerekek és felnőttek hallgatták a játékos koncerteket a Nagyszínpad előtt. Vagy futottak végig Wekerle-szerte egy vaktérképpel a kezükben. Vagy épp tollasoztak egy kicsit arrébb. Vagy ott álltak a másik oldalon és felléptek, vagy önkéntesen segítettek. Mert vasárnapra kinyílt az ég, kinyílt a világ. És megnyílt újra a Borút, a Zöld utca, a wekerlei képzőművészek keze, ecsetjeik felett. És a Jó köszöntött mindenkit, a Rock and Roll nyelven, tűzszínház formájában és Janicsák Veca személyében is. És mindenki mosolygott, kellemesebben, mint előző nap. Barátságosabbak voltak a kézfogások, az üdvözlések. A köszöntések, a köszönések.

Mert meg kell köszönni a Rossznak, hogy itt volt. Hogy egyszer, az idén ilyenre is megformálta a Wekerlei Napokat. Köszönni kell azt, hogy Ő is itt volt, mert nélküle nem lett volna Jó. Jobb. Köszönni kell a látogatóknak, hogy eljöttek és szórakoztak, kikapcsolódtak, hogy voltak. Hogy a Rosszban is meglátták a Jót. És köszönni kell az Önkénteseknek, hogy az eső ellenére nem hátráltak meg, és megvalósították azt, amit együttesen korábban megálmodtak. És köszönet annak a családnak, aki a heves cseppek ellenére ott ült a Zenepavilon előtt, és mikor megkérdezte Tőlük valaki, hogy miért jöttetek el a rossz idő dacára, annyit feleltek: „Önök annyit dolgoztak azzal, hogy Mi jól érezzük magunkat. Így nekünk itt a helyünk.”

Így mi is csak annyit mondhatunk feketén, de inkább fehéren: Jó volt.

Ezért is.

Lechner Gábor

Több száz kép az eseményről a honlapon is: <http://wekerletelep.hu/node/5198>

Fotó: Fejes Bence

Fotó: Tódy Miki

Wekerlei díjazottak

A Társaskör elnöksége minden évben díjakkal ismeri el azon személyek, csoportok, vállalkozók vagy közösségek érdemeit, akik Wekerléért kimagaslóan cselekedtek.

Ebben az évben három személy részesült a Wekerléért-díjban, illetve egy házaspár a Tulipán-díj arany, továbbá két szervezet a Tulipán-díj bronz fokozatát érdemelte ki.

A díjakat a Wekerlei Napokon Somló Judit, a WTE elnöke adta át.

WEKERLÉÉRT-DÍJ adható annak az élő személynek vagy csoportnak, aki a Wekerlei Társaskör Egyesület kebelén belül kiemelkedő tevékenységet fejtett ki a Wekerletelepeért.

DR. ENGLONER ATTILA

■ **Dr. Engloner Attila** közel három évig volt a Társaskör elnökségének tagja. Tisztségének ideje alatt sokat tett azért, hogy az Egyesület kommunikációja, valamint hatékonysága javuljon. A wekerlei nagyrendezvényeken megszokhattuk szellemes konferálásait, a résztvevők buzdítását.

2010 eleje óta pedig a Wekerle c. újság főszerkesztője társadalmi, önkéntes munkában. Vezetésével megújult a lap külleme, új rovatokkal bővült, a közéletet leginkább foglalkoztató kérdések több szempontú bemutatása az újság súlyponti témái lettek.

IVÁNCICS LÁSZLÓ

■ **Iváncics László** nélkül nem lenne Wekerlei Életfa, nem léteznék a Wekerlei Mikulás-szán. Ha mégis, nem ilyen formában. Díjazottunk a wekerlei stabil és mozgó szobrok tervezői, kivitelezői és szakértői munkájával gazdagította városrészünket. Így a már említett Életfa és

Mikulás-szán, de a Szent Iván napi tűzszobrok megalkotásában is többedmagával része van.

Iváncics László találékonyságát, innovációs képességét és szorgalmát önzetlenül bocsátja rendelkezésünkre bármikor.

TRACEY WHEATLEY

■ **Tracey Wheatley** a zöld-gondolat apostola és főpapja a Wekerletelepen, így Kispesten is. Azok közé az emberek közé tartozik, akik igazukért mindig kiállnak, ha kell, harcolnak is. Az ő nevéhez fűződik a Társaskör Zöld Hajtás klubjának megalapítása, amely számtalan nagyszerű kezdeményezésnek nyerte meg az itt élőket. Tracey-nak és a klubnak a Wekerléért vég-

zett odaadó, nagyszerű és korszerű tevékenysége nemcsak új szemléletet honosított meg köreinkben, de példájukat egyre többen követik azzal a céllal, hogy mind a jelenben, de még inkább gyermekeink és unokáink életében élhetőbb legyen a világ. A Wekerletelep is.

WEKERLÉÉRT TULIPÁN díjat adhat a WTE minden évben annak, illetve azoknak a személy(ek)nek, intézmény(ek)nek, vállalkozóknak, támogatóknak, aki(k), amely(ek) kiemelkedő mértékű támogatást nyújtottak a Wekerlei Társaskör Egyesületnek.

A díjnak három fokozata van:

- arany fokozat 1 000 000 forintot meghaladó,
- ezüst fokozat 500 000 forintot meghaladó,
- bronz fokozat 100 000 forintot meghaladó támogatás esetén.

Arany fokozatú díjat kapott:

STRÉHLI JÓZSEF és FELESÉGE, KATALIN

■ **A Stréhli házaspár** feltűnés nélkül, csendben, de szinte minden wekerlei társas

megmozdulást szponzorál. Hol helyiség biztosításával, hol értékes élelmiszerek, tárgyak, eszközök ajándékozásával segít. Évek óta tartják tisztán a Társaskör helyiségeit, természetesen ellenszolgáltatás nélkül. A díjazott házaspár tanácsaival, közvetlen munkájával is segíti a Társaskör közhasznú tevékenységét.

Joggal mondhatjuk, nélkülük szegényebbek lennének a rendezvényeink.

Bronz fokozatú díjat érdemelték ki:

KÓS KÁROLY ÁLTALÁNOS ISKOLA

■ **A Kós Károly Általános Iskola** a wekerlei rendezvényeken való hozzáértő és szíves közreműködését, szponzori tevékenységét, fontos és megbízható együttműködő munkásságát a Társaskör a támogatók számára alapított Tulipán-díj bronz fokozatával immár másodízben ismeri el és köszöni meg.

SHETLAND U. K. NYELVISKOLA

■ **A Shetland U.K. Nyelviskolának és vezetőjének dr. Udvardi Katalinnak** a wekerlei rendezvények támogatásáért, hozzáértő és szíves közreműködéséért, pontos és fontos fordítói munkásságáért, valamint dr. Udvardi Katalin feledhetetlen wekerletelepi kalauzolásáért a Társaskör a támogatók számára alapított Tulipán-díj bronz fokozatát ítélte oda.

KÖN

2013. szeptember 22.
vasárnap

Még fel sem tudtuk dolgozni a Wekerlei Napok élményeit és máris egy új, mek program miatt pezsgett az élet a Kós K. tér 10. előtt. A fenti rövidítés a Kulturális Örökség Napok megnevezést takarja. S ami ezzel jár – már hagyományosan –, a wekerlei sétakocsizás, de nem ám valami modern autón, hanem lovaskocsin.

Én több szerepben vettem részt a programban, mint önkéntes szervező, másokkal együtt, és mint sétakocsizó, négy meghívott, volt tanítvánnyal.

Pár adat a napról. 9-kor indult az első menet, du. fél 6-kor az utolsó. Összesen kilencszer indultak neki a lovak, a kocsis, az idegenvezető és az utasok. A helyeket előzetesen kellett megvenni, ez ügyben kb. 80 e-mailt olvastam és írtam, és több tucat telefonbeszélgetést bonyolítottam le. A kocsin 14 ülőhely volt, de az ölben ülő kisgyerekekkel, a jó helykihasználással ezt a számot többször feljebb tornáztuk. Úgy emlékszem, a maximum 20 fő volt (szegény

Fotó: Fazekas Csaba

lovak, remélem már kipihenték magukat). Így kb. 150-en tudtak részt venni a sétán.

Rátermet, nagy szaktudással bíró építésszek, wekerlei lokálpatrióták tartották szóval a résztvevőket. Fazekas Csaba, Molnár László, Nagy Attila, Romhányi András, Szeghi Gábor (szigorúan ABC-rendben), más-más stílusban, más-más indítatásból, más-más tartalommal, de egyaránt érdekesen, izgalmasan meséltek a séta útvonalán látható épületekről, a telep kialakulásáról, a tervezőkről, a háztípusokról és még sok

minden másról. Köszönjük nekik. Hiába várják, nem írom le az elhangzottakat. Mindenkinek személyesen kell meggyőződnie arról, hogy igazat írok.

Sajnos, a sok résztvevő ellenére, nem mindenkinek jutott hely. Lassan meg kell venni a 2014-es naptárt, s abba máris elő lehet jegyezni szeptember 3. vasárnapjára ezt a programot.

S akkor biztos Ön is ott lesz velünk jövőre a lovaskocsin!

Papp Zsuzsanna

De jó, ilyen is van

Valamikor szeptember elején, még a Wekerlei Napok előtt, ezt onnan tudom, hogy éppen a sokadik megbeszélést tartottuk a WTE pin-céjében, a következő történt.

Egy fiatalember óvatossko-dott be a félig leeresztett redőny alatt, és jelezte a lépcső tetejéről, hogy szeretne valamit mondani. Gyorsan felmentem, hogy a többiek végezdhessék tovább a munkájukat. A „látogató” elmondta, hogy a kispiac környékén talált két papírpénzt – nem ötszázasok voltak, ennél nagyobb összegről van szó –, kicsit várakozott, nézegetett, hátha lát valakit, aki keresi a pénzét, de ilyen valaki nem jött. Nehéz ilyen helyzetben becsületes megoldást találni, hisz kire tukmálja rá a pénzt, ami nem az övé, tehát eltenni sem akarja.

Ezért gondolta, hogy hoz-zánk hozzá, segítsünk megtalálni a tulajdonost. Azt találtuk ki, hogy a honlapon megjelentetünk egy felhívást,

kicsit kódolva, de érthetően, hátha olvassa az elveszítő. Kértem az urat, hogy mondja meg a nevét, hiszen, ha nem jelentkezik a tulajdonos, akkor őt illeti ez a pénz. Ő ez elől elzárkózott, és felajánlotta a WTE-nek az összeget, abban az esetben, ha ebben az évben nem jelentkezik a bizonyítható tulajdonos.

Eddig nem jelentkezett, valószínűleg már nem is fog – bár ki tudhatja.

S bár sokunknak természetesnek tűnik a fenti történet, gondoljuk végig, valóban ezt vagy hasonlót tettünk volna? És nem is csak azért, mert ne lennének becsületesek, hanem nincs ötletünk, vagy ha van, nincs időnk azt meg is való-sítani.

De van egy ember, aki ezt megtette.

Nagyon köszönjük, hogy Ön, kedves megtaláló ilyen szép példát adott sokunk-nak.

Papp Zsuzsanna

Búcsúznak

Társaskörünk legidősebb s talán leghűségesebb tagjától búcsúznak fájdalommal. 2013. szeptember 23-án, életének 93. évében örökre eltávozott Gyömbér Ilona, Ilonka néni.

Nagyon betegnek kellett lennie ahhoz, hogy rendezvényeinkről elmaradjon. Sokszor néztünk szét a közönség soraiban, ott láthatjuk-e már mindig mosolygó, kedves, jóságos arcát. Ha még nem láttuk, vártunk kicsit a megnyitóval. Szorgalmasan jött görbe botjával, amit a vőlegényének becézett. Bár ő szinte sohasem késett, de ha mégis előfordult, megdorgálta a vőlegényt, amiért nem volt elég fürge. Panaszkodni soha nem hallottuk, pedig oka lett volna rá!

Ilonka néni az Őszikék klub tagja volt, s eltávozásával az ősz mulandóknak mutatkozik. Számára bekövetkezett a tél. Örök álmát a wekerlei templom urnatemetőjében alussza.

Mi, akik szerettük és tiszteltük, minden tavasz eljövetelekor azt fogjuk lesni, „vőlegényével” jön-e át a parkon, hogy bennünket jelenlétével megörvendeztessen.

És mivel is emlékezhethetnénk rá, mint egy rendezvényen, a 2012-es Wekerlei Életfa ünnepen készült képpel.

Nagy Tamás

Fotó: Romhányi András

Önkéntesek a XXII. Wekerlei Napokon

A szeptember 13-15. között megrendezett XXII. Wekerlei Napok nem jöhetett volna létre, ha nincsenek a Wekerléért tevékenykedő Önkéntesek. Még pedig nem is kevesen. Ezen a háromnapos rendezvényen majdnem 300 önkéntes segítette a munkát, akik összesen több mint 1500 órát dolgoztak azon, hogy rendezvényünk sikeres lehessen!

2 éve, mikor a Wekerlei Önkéntes Centrum megalakult, azt a célt tűzte ki, hogy koordinálja

önkéntes, akik Kispestről és a környező kerületek középiskoláiból érkeztek. Bízunk benne, hogy a fiatalok, munkájuk által, még jobban megkedvelik Wekerlét, és szívesen visszajárnak önkénteskedni hozzánk. Mert az önkéntes munka jó dolog!

Tapasztalták ezt mindazok, akik a XXII. Wekerlei Napok alkalmával a legkülönbözőbb helyeken és területeken dolgoztak: a legtöbben a sátorállításban, illetve a nagyszámú sportprogramok megvalósításában. Sokan

Várjuk továbbra is mindazok segítségét, akik rendezvényeinken önkéntes segítőként dolgoznának, akár a fenti területeken, akár a nagyobb feladatokban: szervezésben, propagandamunkában, szponzorációban, pályázatírásban. Várjuk mindazokat, aki számára fontosak a wekerlei színes programok! Bízunk benne, hogy munkánk által egyre többen érezzük magunkénak a rendezvényeket, és így egyre jobban érezzük magunkat itt, a lakóhelyünkön!

Felső sorban (balról jobbra): Papp Zsuzsa, Horváth Judit, Holicsné Gémes Boróka
alsó sorban: O. Szabó Rita, Lázár Böbe, Szilágyi Szabina, Romhányiné Kovács Mária, Fülepi Marika (és Rozi, a kakukktojás...)
És akik a képről hiányoztak: Matolcsi Zsuzsanna, Szebenyi Marianna, Szabó Szilvia, Zsólyomi Réka

Fotó: Szabó Tamás

és segítse az önkéntesek munkáját Wekerlén. Azért is éreztük, és érezzük mind a mai napig ennek fontosságát, mert ezt a hatalmas számú, lelkes és segítőkész önkéntes csapatot máshogy nem lehetséges mozgatni, irányítani, és a megfelelő helyen és időben önkéntes munkába állítani.

Idén nem csak a 300-nál több wekerlei önkéntes mozgósítása és mozgatása volt a feladat. Önkéntes segítő diákok is beléptek a körbe, akiknek az Iskolai Közösségi Szolgálat bevezetésének következtében szintén igyekeztünk hasznos és értékes munkát biztosítani a nagyrendezvény alkalmával. Külön örömmel szolgál, hogy ezen a rendezvényen már több mint 80 középiskolás fiatal vett részt, mint

Hogyan jelentkezzem önkéntesnek?

Jelentkezés lehetséges személyesen a WTE irodában nyitvatartási időben vagy on-line a www.wekerletelep.hu/onkentes kérdőív kitöltésével. A kérdőíven bejelölheti, hogy milyen típusú feladatok állnak Önhez a legközelebb. A jelentkezési adatai eljutnak a Wekerlei Önkéntes Centrum mentoraihoz, akik közül valaki hamarosan megkeresi majd, és a megjelölt témákban munkát ajánl Önnek. Dolgozzunk együtt a Wekerléért!

dolgoztak még a színpadállításban, a szemétszedésben, információként a téren és a WTE irodában, a népszerű Borút megvalósításában, a süteménysütő versenyen, a szállításban, a hirtelen felmerülő feladatok megoldásában, a Szolidaritás terén, a Művésztelep létrehozásán, a zöld programokon, az adománygyűjtésben vagy fotósként.

KÖSZÖNET MINDENKINEK, aki nélkül a XXII. Wekerlei Napok nem jöhetett volna létre, és persze külön köszönet mindazoknak, akik az eseménynek szentelik magukat, és hatalmas részt vállalnak önkéntes munkájukkal a megvalósításban. Köszönjük, hogy vagytok!

Holicsné Gémes Boróka
A Wekerlei Önkéntes Centrum mentora

Barnáék

A Sárvári nagyszülők lányai

Prologus

Már évek óta nem volt ilyen szép Szenteste. Nem sokkal az ebéd után kezdett nagy pelyhekben hullani a fehér karácsony ígérő hó. A két kis kamasszal nem lehetett bírni, mint két szilaj csikó száguldoztak az udvarban, jó nagyokat esván az itt-ott még a hó alatt megbúvó jégfoltokon. Apjuk szívesen ejtőzött volna egy kicsit, de sem a két legényke, sem az asszonyok nem hagyták. Indulniuk kellett terepszemlére. Pár éve kezdték felkutatni a telepen azokat a kerteket, ahol a háziak az örökzöld fáik egynémelyikét lámpafüzérekkel díszítették. Náluk is így volt, hetekkel ezelőtt ők is segítettek apjukat és nagyapjukat a világítás felszerelésében. A kicsik számára az ünnepre való készülődés legizgalmasabb és legszebb momentuma volt ez.

Apjukat hógolyókkal kissé megdobálva indultak, jó volt ezután az apa örökké meleg kezét megfogni, szinte húzták őt az általuk már ismert kertek felé. A másik nagymamához is beköszöntek. Közel két órát tartott a séta. Ezalatt jó pár centis friss hóaplan borította be a Wekerletelep utcáit. Már igen sötét lett volna, ha nincs a friss hó, amikor is a széles, szinte hangtalan körúton – ahol rajtuk kívül több apát is láttak gyerekekkel sétálni – hazaértek. Egymás szavába vágva számoltak be az eredménnyől: hány karácsonyfának öltöztetett fenyőt, és hány az ablakokon át az utcára kimosolygó karácsonyfát láttak. Péter mindig letromfolta Viktort, két évvel fiatalabb öccsét, aki Apuhoz fordult igazságért. Édesanyjuk gyorsan kihámozta őket az átázott ruháikból, a fürdőbe parancsolta őket, majd az ünnepi ruháikat segítette felvenni. A lakásban a karácsonyi hangulathoz tartozó illatok, süttgások és sürgölődés volt érezhető.

Tudták, hamarosan várhatóak az angyalok.

A hetvenes évek második felében történt ez így. Ismerve a szóban forgó szülőket, akkori gyerekeiket, na és a Wekerlén generációk óta szokásos séta-apával egészségügyi járatot, magam fantáziájára hagyatkoztam. Lehet, a Nagyérdemű Olvasó kifogást talál ebben az elbeszélésben, úgy ítélt meg, egyes szereplőkkel a krónikás elfogult, de ezt bocsássa meg a neki, mert a család történetének elbeszélőjéhez több évtizedes barátság köti. Barna Lászlót és Zsuzsi nevű feleségét (született Jánossy Gabriella) kamaszkoruk óta ismeri. Ez alkalommal őket kereste fel.

Laci és Zsuzsi – akiknek életre szóló kapcsolatuk a gimiben kezdődött – négy évtizede él a feleség szüleinek egykori lakásában. Itt mesélnek felmenőikről, az itt született fiaikról, itt idézzük fel közösen a kispesti

Sárvári Emma lánykorában

Landler Jenő Gimnáziumban meg- és átélt közös huncutságokat, s az egybekelésüket követő évtizedeket.

Az apai ágú honfoglalók

Ismeretes, a Kispesti Munkás Lakótelep építése a Határ út és a Sárkány (ma Ady Endre) utca kereszteződésétől indult a Sárkány utca mentén, majd a telep belseje felé folytatódott. A Vajk utca – különösen a Hungária úthoz közeli szakasza – csak néhány év után épült meg. Ezen a részen vált telepi bérlővé Golyán István, Barna László anyai nagyapja. Golyán 1869-ben született. Már öt gyermek apja volt, amikor megözvegyült. Második feleségével, Fiser Irénnel, aki a nála 17 évvel fiatalabb volt, 1912-ben kötött házasságot Budapesten. A férj a Magyar Királyi Postánál dolgozott, ezen a jogcímen nyert bérlői státust a telepen. A Vajk utcai lakást 1912-ben vették birtokba, ahol további öt gyermek szaporította a munkáscsaládot, köztük a legkisebb, Golyán Katalin, László édesanyja. (Szabadjon itt kis kitérőt tennem! Ez a lakás 47-49 nm-es volt, mint a legtöbb négylakásos házban lévő. Hány és hány olyan korunkbeli perpatvarról tudunk, ami amiatt tört ki, mert a két kamaszkorú, különneű gyermek külön szobához ragaszkodik egy ugyanilyen méretű lakásban!?)

Amikor felidézi a fészekrakó családfőt, Barna Laci úgy emlékezik nagyapjára – s neki ez a kép jelenti a wekerleai érzést, a „wekerleszerűt” –, hogy az öreg a nikotintól sárga bajuszával ül a száletli előtt, s maga sodorja cigarettáját. Ő, a kisunoka pedig a szomszéd bácsi ribizlisében tömheti tele bendőjét, és csodálja meg sokadszorra az almafán pirosuló körtéket.

Kató, a legkisebb Golyán lány, hat elemit járt, majd szövőnő lett a Hungária Jacquardban. Innen vette feleségül idősebb Barna László. Frigyükből egy gyermek született, az ifjabb Barna László, akit e dolgozatban Lacinak hívunk. Mielőtt Laci iskoláskorú lett, néhány évig Rákospalotán laktak. Az apa kereskedő volt, s ott működéséhez alkalmas helyet talált. Az ötvenes évek elején azonban a kis vegyeskereskedést egy éjszaka orosz katonák teljesen kifosztották. Ki merte volna a nyilvánvaló igazság birtokában is vándolni a baráti felszabadítókat? A Barna család nincstelenné vált. Egy jobb jövő reményében visszaköltöztek Kiszestre, majd '53 nyarán a nagyszülőkhöz a Vajk utcába. Emlékszik rá, fél volt túrva az utca, a gázt vezették be a házakba. Az autó csak megközelíteni tudta a házukat, fél utca hosszan kézben cipeltek be mindent új lakásukba, ami – Laci szavai szerint – persze nem volt éppen tágasnak mondható. Az egymásba nyíló szobákból az elsőben a Golyán nagyszülők, a belsőben Barnáék laktak. (Emlékezzünk, ebben a lakásban még nem is olyan nagyon régen a fiatalasszony féltucatnyi testvérével és a

most már nagyszülői korban lévő szüleivel élt együtt!)

Laci az általános iskolát a közeli III-asban (Kós Károly Általános Iskola) járta ki. Középiskolába a kispesti Landler Jenő Gimnáziumba járt. Ismeretségük majd barátságuk a krónikással itt kezdődött. Laci az osztály egyik mókamestere volt. Fapofával sütötte el vicceit, röhögésre ingerelve a kamasz fiúkat. Nem egy ízben mások vitték el a balhét helyette.

Nagyon ügyesen korcsolyázott. (Vita alakul ki köztünk, hogy a középiskolában ő vagy egy másik osztálytársunk adta-e ne-

lyünkönk mindössze két fiú volt kiválasztott, akiknek az a kitüntetés jutott, hogy egy halott nyelvet tanulhattak. Harmadikban mindketten megbuktak Vergilius anyanyelvéből. Közel ötven év telt el a történet után, s csak most jutott tudomásomra, hogy a pótvizsga abból állt, hogy a vizsgáztató tanár számára a tüzelőtelepről hazatoltak egy gázpalackot.

Nem ez volt az egyetlen szokatlan az osztályban – a csak Brunának nevezett – Laci gimnáziumi pályafutásában. A hatvanas évek elején a gimnáziumi tanulóknak úgy nevezett politechnikai oktatáson kellett részt venniük. Ő harmadmagával a Vörös Csillag

Traktorgyár egyik műhelyében a bádigos tudomány csínját-bínját sajátíthatta el. A jelen cikk írója szintén ott mülatta a napot hetente egyszer, így bizonyítani tudja, ifjúságuk legszebb emlékeit köszönhetik ennek. Az ma is talány, miképpen maradtak ki a szakma iránt egyébként elkötelezett kamaszok közel egy félfévre a vonzó műhelylátogatásból. Laci szerint ezt önnön elhatározásból tették. Szerencsére, későbbi szakmai karrierjüket nem befolyásolta ez a kis csíny.

Ahogy nem népszerűsítette azt, hogy miképpen abszolválta a latin pótvizsgát, úgy azt sem verte nagydobra, hogy zenekart alapított. Eleinte név nélkül, gyakori fluktuációval taposták ki a halhatatlansághoz vezető utat, majd megkomolyodva Woods néven léptek fel. Ő basszusgitározott. Az első

hangszórók a nagymama kidobott szekrényéből készültek. A repertoáron Buddy Holly, Pat Boone, Elvis Presley és Chubby Checker szerepeltek. A rádióból vették fel a számokat. Laci ma is másképpen hallgatja a zenét, mint az átlag: figyel a hangszerezést, az egyes hangszerek belépését,

A hatvanas évek végén több ízben felléptek a Petőfi (Kós Károly) téren is, a kis színpadon!

Zsuzsi felmenői

Zsuzsi anyai nagyapja egy erdélyi családban született késői gyerek, Stelli Mihály. Nem tartott kapcsolatot családjával, így Zsuzsi anyukája nem is ismerte ezen az ágon a rokonokat. Stelli, amikor ez elvárás volt, Sárvárra magyarosított. A MÁV Járműjavító telepen lakatosként volt vasúti alkalmazott, s ez úton jutott hozzá a wekerlei lakáshoz, méghozzá az akkori Társaskör székháza (ma idősek otthona) mellett, a Kálmán király (ma Mészáros Lőrinc) utcában. Két gyer-

meke született, akik közül a leány, Sárvári Emma, később Zsuzsi édesanyja lett. Emma a II-es számú (ma Erkel) iskolában járta ki az elemi és végezte el a polgárit. Az öreg megözvegyült, de a két kiskorú mellé kellett új asszony. Zsuzsi a nem vér szerinti nagyanyjáról csupa jót mesél.

Emma kereskedelmi érettségit szerzett, majd munkát vállalt a Vörös Csillag Traktorgyárban. A telepen ismerte meg férjét, Jánossy Gyulát. Jánossyék a Dobó Katica utcában laktak. A nagypapa a BSZKRT (a budapesti közlekedési vállalat) alkalmazottjaként nyerte el a jogot a wekerlei főbérletre. A főbérlet azonban néhány év múlva meghalt, felesége Duchsek Erzsébet, megözvegyülvén nem volt többé jogosult a wekerlei lakás használatára, így fiával, Gyuszival elköltözött Kispestre a Hunyadi utcába.

A két árva, Gyuszi és Emma szinte gyerekkorukkal lettek egymásba szerelmesek, majd 1942-ben frigyre léptek. A frigyből két leány született, Emma (1943) és Gabriella (1948, nekünk Zsuzsi).

(Laci meséli, hogy amikor ők, Zsuzsi és Laci középiskolás korban sülvé-főve együtt voltak, éppen az egykori szintén még kiskorú Jánossy papa volt a legjobban felháborodva. – Ugye, lányos apukák, ezt megértik?)

Jánossy a II. világháború során szovjet hadifogságba került, mely „idilli állapot” öt évig tartott. Volt, hogy halottá nyilvánították, átért hastífuszt. A fogságban a kézügyességét fejlesztette, sakkfigurákat faragott a többi fogoly nagy örömeire. Hazaérkezését Zsuzsi világrajövelete koronázta meg. (Lapozgatjuk a szovjet fogságból, Isten tudja, honnan küldött leveleket. Lányam szemét könny lepi el, mi férfiak pedig orosz tudásunkat fitogtatjuk. A mába a válaszevelek feladója röpi vissza bennünket: Kispeszt 2. Postafiók, Thököly utca 23. – Polgármester urak, képviselő urak! Hová lett a kisposta?!)

1948-ban költöztek hármias csere révén (mindenki ismeri ezt a fogalmat?) a mai la-

Jánossy Gyula a kislányaival (1950)

kem kölcsön a hokikoriját. Váltig állítja, ő nem lehetett, mert senkinek sem adta oda, különösen olyannak nem, aki nem is tudott korizni. Kétségtelenül a kölcsönzés csak néhány percig tartott, akárki is volt a kori tulajdonosa, mert a kurbilis kocsihoz szokott krónikás előbb hatalmasat esett, majd lábujjaival megpróbált a hokicipőbe kapaszkodva talpon maradni.)

A Vajk utcában és a környékén lakó, közel egyivású fiúk bandájukat „Vajker strasszé”-nak nevezték. Együtt jártak szórakozni, bandázni, illetve a Hátár út melletti Kiserdőbe focizni. Ott mindenkinek csúfneve volt: Bruna, Gaszmann, Cinege, Mocó, Kis- és Nagybustya. Foma, a jelen cikk írója abban a „megtiszteltetésben” részesült, hogy a viszonylag zárt és régóta összeszokott focicsapatba bevették. Laci azt mondja azért, mert „úgy tudtál futni, mint senki más.”

Ő az osztályunkban azon nagyon kevesek közé tartozott, akik latint tanultak a kötelező orosz mellett. Emlékezetem szerint osztá-

id. Barna László az 50-es években

kásukba. Egy nagymama, a két szülő és két kisgyermek. A két leány jó tanuló volt, mindketten ugyanoda jártak, ahova egykoron édesanyjuk, a II-esbe. Dacára annak, hogy mindketten érettségivel rendelkeztek, az ötvenes évek derekán nem szerették az egykori katonatiszteteket, sem feleségeiket. Leleményesnek kellett lenniük, meg kellett találniuk a hiánygazdálkodásban a nekik fekvő réseket. Az asszony kitanulta a szemfelszedést, – micsoda szám volt egy-egy nejlontharisonya! –, a férj pedig fuvarozásra vállalkozott. Lóval.

Az osztályharc fokozódása egy idő után lanyhult, visszatérhettek tanult szakmájukhoz. Irodai alkalmazottak lettek, Emma asszony német nyelvű levelezőként, Gyula úr egy téglagyárban művezetőként. Életük ezt követően rendes, polgári család által elvárt mederben folyt tovább. Emma asszony a kor elvárásainál többre törekedett: a német mellett francia, angol és spanyol felsőfokú nyelvvizsgáival rendelkezett, s ezeket a nyelveket még 80 éves kora felett is aktívan használta.

A mai generáció

Zsuzsi és Laci – mint fentebb írtuk – a gimnáziumban ismerkedtek meg. Laci szorgalmasan udvarolt a sokak által csodált szép kis gimnazista lánynak. Laciból telefonműszerész, Zsuzsi külkereskedő lett.

„Akkor házasodunk össze, ha a kettőnk fizetése együtt eléri a 3000 forintot” – tettek egymásnak fogadalmat. Amikor elég „nagyok” voltak, s fogadalmukat is már teljesíthették, házasságot kötöttek. A Huba utcába költöztek az ara szüleihez, egy két és fél szobás lakásba, ahol a nagymama, a szülők és ők éltek együtt. A kisszoba lett az övék. Szűkösen voltak a lakásban, szerettek volna sajátba költözni, vagy legalább nagyobbban élni. Ehhez azonban nem volt elegendő a kettejük fizetése. Mindketten mellékes után néztek. Mint akkoriban oly sokan, kötőgépet vettek, s magukat kizsigerelve, az estéket s nem egyszer az éjszakákat a kézi kötőgép mellett töltötték. Lassan, de biztosan meglelt szorgalmuk eredménye, vásárolhattak egy Naumann varrógépet, s már nem volt akadálya annak, hogy a maguk kötötte, szabta lapokból maguk varrják meg a divatos pulcsikat. Zsuzsi úgy fogalmaz, ezek a gépek teremtették meg mai vállalkozásuk alapjait.

1971-ben növelték meg a lakást egy szelfogóval, majd 1981-ben beépítették a tetőt.

A bevezetőből már ismerjük fiaikat. Péter 1971 márciusában, Viktor másfél évvel később született. Általános iskolába mindketten

Zsuzsi és Laci (2012)

a II-esbe (Erkel) jártak, középfokon mindketten a Puskás Tivadar Szakközépiskolát végezték el.

Laci fiai az első körjeiket a felöntött udvaron tették meg. Amikor korcsolyatudásukat a szülők már „kiválónak” ítélték meg, levitték a fiukat a Fradi jégkorong edzésére. Itt érte őket a nagy meglepetés, az ő gyermekei és az FTC-ben játszó korcsolyatudása közötti különbség körülbelül akkora volt, mint Laci és az egykori, a fentebb citált osztálytárs közötti. A sokszoros válogatott hokis, Simon

László vette fel a fiukat, fantáziát látván bennük. Péter ma is szoros kapcsolatot tart a sportággal, aktív játékevezető, s párja, Márta válogatott női jégkorongozó és edző. Fiúk, Attila kiváló tanuló és nagy remények előtt álló hokis. Viktor az öregfiúk bajnokságát erősíti. Az ő párja, Viktória szakközépiskolai tanár, s noha a belvárosban nőtt fel, nagyon szeret a Wekerlén élni.

A fiúk szüleikkel együtt tanultak bele a vállalkozásba, együtt sírtak és nevettek. Ma ők viszik az üzletet, s ők a Brown Bros fehérnemű márka tulajdonosai. Mindketten Wekerlén élnek, noha a kerületen kívül kezdték felnőtt életüket, mára visszatértek az ősök földjére.

Zsuzsi és Laci nyugdíjasként még segítik szakmailag fiaikat, de megengedhetik maguknak, hogy mind gyakrabban rövid időre elhagyják az ősök földjét, hogy mind belföldön, mind külföldön többször megforduljanak. Még szerencse, hogy Zsuzsi francia és angol nyelvismerttel rendelkezik, ami a gyakori kirándulásokon kedvezően pótolja Laci megkopott latinját.

Epilógus

Szívből szurkolok azért, hogy idén is – és minél több szenteste – havazzék éppolyan kitaróan és csendes-puhán, mint ahogyan esett akkor, amikor hőseinkkel a bevezetőben találkoztunk. Kíváncsi vagyok, hogy sok-sok kisleány és kisfiú rója a telep utcáit szülővel vagy nagyszülővel. De nehogy túl soká, nehogy foglyul ejtse őket a varázslat, mert könnyen lekészhetik a hangtalanul érkező angyalkákat!

Nagy Tamás

Mi volt a politechnikai oktatás célja?

A kommunisták hatalomátvétele után 1950 szeptemberében a magyar gimnáziumokban új tanterv lépett érvénybe. A gimnázium célja: az ott megszerzett ismeretek elmélyítése, továbbfejlesztése, a tanulók alkalmassá tétele „középiskolai ismeretek alapján betölthető munkakörök ellátására” és a továbbtanulásra, s mindemellett – a marxista-leninista világnézet szellemében – harc a „reakciós idealista szemlélet” ellen.

Hamar kiderült azonban, hogy az általános gimnáziumok nem felelnek meg az elvárásoknak. A 60-as évek elején az ott végzetteknek csak az egynegyede nyert egyetemi felvételt. Az aránytalan fejlesztés következtében a gimnáziumok diákjainak meg kellett barátkozniuk a gondolattal, hogy továbbtanulási lehetőségeik szűkülnek, többségüknek fizikai munkát kell majd végeznie. Ezzel próbálták felkészíteni őket az ún. „politechnikai képzés” bevezetésével.

A kispesti Landler Jenő Gimnázium tanulói kereskedelmi (áruházi), könnyűipari (szövő, fonó), műszeripari, gépipari (esztergályos, lakatos, bádogos) szakmákat ismerhettek meg.

A KDFG jelenti

Október 20-25.

Ez a dátum elsőre nem mond semmit, kivéve annak, akinek esetleg ezen a héten van a születésnapja, vagy annak, aki október 23-ra gondol. De nekünk, Deákosoknak ez többet jelent! Mi ugyanis – 2013-ban – ezekben a napokban tartottuk a Deák-hetet, valamint a Csibeavatást.

Lássuk hát a programajánlatokat! A kilencedikes tanulók joggal érezhették, hogy közeleg a vég, mert a végzősök már készülődtek a kisebb-nagyobb feladatokkal, amit a csibének meg kellett csinálni ahhoz, hogy teljes jogú Deákosok legyenek. Senki ne gondoljon rosszra, nem voltak megalázó, lehetetlen feladatok, minden rendben zajlott, de ezekre az eseményekre majd még később visszatérek.

Október 21.

A kb. 90-100 diák – csak a kilencedikesek és a szereplők részvételével – megnyitottuk a Deák-hetet, melynek keretében díjakat kaptak azok a végzősök, akik különleges teljesítményt nyújtottak valamilyen területen az elmúlt években.

Október 22.

Az ünnepi megemlékezése idén különleges keretek között zajlott. Nem hagyományos műsort hallgattunk végig, hanem teremről teremre járva, egy velünk egykorú

fiú naplóján keresztül ismerhettük meg a forradalom eseményeit. Az ötvenes évek Budapestje elevenedett meg társaink segítségével képekben, zenében, versekben.

Október 24.

Igazán sűrű napunk volt. Először is előadásokra voltunk hivatalosak, a „Nem középiskolás fokon” program keretében. Én, személy szerint a „Honfoglaló magyarok”

Csibeavatás

Fotó: Faragó Orsolya

című előadásra mentem be. Megnéztük Árpád fejedelem családfáját, beszélünk az akkor élt magyarok, hunok szokásairól, valamint nyelvi rokonságunkról a finnekkel.

Ezek után egy kábítószert kereső rendőrök utaztatását bemutatóját néztük meg az udvaron. Itt azért voltak érdekes jelenetek... Egy kis szünet után a tornateremben folytatódott a programok. A drogok elleni kampánycsoportból érkeztek hozzánk elő-

adók, és velük beszélgettünk a kábítószerek hatásairól.

Miután ez véget ért, mindenki elszállingózott hazafelé. De a hétnek még korántsem volt vége, hiszen még hátra volt a pénteki nap: a „csibék” beavatása! Jól hangzik, igaz? Csak nem nekünk, elsősöknek!

Október 25.

Ezen a reggelen érdekes kép fogadott a gimibe érve. Előre bocsátanám, hogy az elsős osztályok azt a feladatot kapták, hogy be kell öltöznüik. Farsangi kavalkád volt egész nap, elég sok furcsa alak keringett a folyosókon.

Volt ott hajóskapitány, 2-3 szemeseszsák, Fűles, egy-szarvú, kifestett és csiricsaré ruhába bújtatott alak. Persze a végzősök nem tudták megállni nevetés nélkül, nagy örömeinkre. De hát, ami jár, az jár egy csibének!

Délután következtek az osztálypróbák. Egy 60 db-os kirakót szétszórtak a kosárpályán. Azután négyesével – és egymásnak háttal – összekötötték miniket. Nem nehéz kitalálni, mi jött ezután! Nehéz ám úgy leguggolni egy puzzle darabkáért, hogy hárman a hátadra vannak kötve! 57

darabot össze is szedtünk, de a nagyok közölték velünk, hogy 3 még náluk van, ezeket feladatokkal válthatjuk ki. Így hát elénekeltünk három dalt. A feladatok után közös fogadalmat tettünk, majd este a suliban tartott buliban pihentük ki a hét eseményeit. Most már tényleg Deákosok lettünk, és alig várjuk, hogy majd végzősként mi is beavathassuk a csibéket!

Pomázi Viktor 9. A

A Kókler Színtársulat sikerei Zabolán és Stockholmban

A Nemzeti Tehetség Program (NTP) keretében kiírt pályázatokon nyert támogatásból utazhatott ismét külföldre a Hálózati Dráma és Média Munkaközösséghez tartozó csoport. 2013 nyarán több, tankerületünkhöz tartozó iskola szakemberei és csoportjaik csatlakoztak a Hungária Általános Iskola és Kollégiumban alapított és működtetett szervezethez.

A XIX. Tankerület vezetője, gazdasági vezetője és pályázati szakreferense, a hivatal valamennyi munkatársa odaadó, segítőkész hozzáállása nélkül nem valósulhatott volna meg semmi a terveinkből, ugyanis a módosított határidők miatt, soron kívül, néha hivatali időn túl is kellett intézkedni, pénzügyeket intézni, aláírni, pecsételni a 6-6 eredeti példányban beadandó dokumentumokat és módosításait. Értekezlet szünetében, szabadnapon, két tárgyalás között mindig sikerült elintézni a sürgősen esedékes teendőket.

Az egyik nyertes pályázatunk keretében Erdélyben, Zabolán készülhettünk fel a stockholmi bemutatóinkra, melyekre egy másik NTP pályázaton sikerült forrást találnunk. A zabolai al-

Stockholmi bemutatónk helyszínén

Pannóniás Tarkabarka kirándulás

Régóta dédelgettük magunkban a gondolatot, hogy kirándulást szervezzünk alsósoknak Budapesttől elérhető távolságra.

Terveinket tett követte, amikor megszerveztük külön busszal a tatai kirándulást.

Gyönyörű napsütésben érkeztünk meg. Megtekintettük a vár termeit, kimagaslóan érdekes kiállításait. Utána az Öreg-tó partján horgonyoztunk le, ahol hatalmas csatát vívott a pirosak és a kék csapat a számháborúban. Integgettünk a menetrend szerinti kishajónak. Önfeledten futkároztunk, majd a kellemes időben kacsákat ettünk.

Visszafelé Tatabányán nem hagyhattuk ki a hatalmas és lenyűgöző Turul madár szobrot és a mellette megbúvó Szelim-barlangot. A gyerekek nagyon izgalmasnak találták ezt a természeti képződményt.

Teli élményekkel, Mátyás mondákat hallgatva utaztunk hazafelé.

... és közkívánatra folytattuk októberben. Úti célunk most Esztergom volt.

Óriástérkép

Tarkabarka üdvözlét Szlovákiából

Ajándék nap volt az időjárás karmesterétől a kellemes, napos idő.

Első utunk a Duna Múzeumba vezetett, ami nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek számára is izgalmas és tartalmas volt.

A vízálmom megtekintése után az egyik csoport filmet nézett az árvízről, a másik szakszerű, türelmes, kedves vezetéssel végigjárta az interaktív termeket, a térképszobát, a „vizes” szobát, az imitált helikopterkirándulást.

A múzeumból kijövet utunk a Mária Valéria Hídhöz vezetett, amelyen átgyalogoltunk Szlovákiába, onnan csodáltuk a fényes panorámát.

A magyar oldalra visszatérve kihagyhatatlan volt a kacsázás lapos kővel a Dunán, a híd tövéénél megbúvó parkban a számháború és a váltóverseny.

Gyalog jutottunk fel a Bazilikába, amelynek monumentalitása még a csacsogó gyerekeket is elhallgattatta. Európa legnagyobb oltárképe előtt és Magyarországon legmagasabb kupolája alatt időztünk, mécses gyűjtöttünk, emlékeztünk. Élményekkel telve indultunk haza.

Hazafelé a buszon már-már hagyomány a helyhez kapcsolódó mondák és mesék felolvasása a gyerekek kifogyhatatlan kíváncsiságára.

Remekül éreztük magunkat, így télen is tovább kutatjuk Magyarország érdekes tájait, helyeit, természeti képződményeit.

Babák Ágnes és Igaz Ágnes tanítók

Tapsrend Zabolán

A szerző felvételei

kotótáborunk és bemutatónk egy csereprogram keretében zajlott, melynek másik felében a helyi tehetséges fiatalokat láthattuk vendégül Wekerlén, az őszi szünetben. Leírhatatlan figyelemmel, lelkesedéssel fogadták a zabolai iskolások és nevelők Karinthy Frigyes: Az emberke tragédiája című művének zenés, multimédiás előadását.

Ilyen élményekkel feltöltődve érkeztünk a svéd fővárosba, ahol szintén lelkes fogadtatásban volt részünk az angol narrációval kiegészített műsorunkkal. A helyi Magyar Házban háromszor tapsolták vissza szereplőinket. Újságírók kértek interjút tőlünk, akik nagy elragadtatással érdeklődtek tevékenységünkéről.

A további NTP pályázati nyereményeknek köszönhetően, novemberben Istenmezején dolgozhatjuk fel külföldi élményeinket olyan tehetséges fiatalok segítségével kiegészülve, akik a későbbiekben lehetnek esélyesek más hazai vagy külföldi vendégszereplésekre.

Budapest, 2013. október 23.

*Papp Zoltán Tibor
A HDMM vezetője*

WEKERLEI KÉPES NAPTÁR 2014

WEKERLEI TÁRSASKÖR

Január

SZ 1	Újév Fruzsina
CS 2	Ábel
P 3	Genovéva, Benjámín
SZ 4	Titusz, Leóna
V 5	Simon
H 6	Bolizsár
K 7	Attila, Ramóna
SZ 8	Gyöngyvér
CS 9	Marcell
P 10	Melánia
SZ 11	Ágota
V 12	Ernő
H 13	Veronika
K 14	Bódog
SZ 15	Lóránd, Lóránt
CS 16	Gusztáv
P 17	Antal, Antónia
SZ 18	Piroska
V 19	Sára, Mórió
H 20	Fábián, Sebestyén
K 21	Ágnes
SZ 22	Vince, Artúr
CS 23	Zelma, Rajmund
P 24	Timót
SZ 25	Pál
V 26	Vanda, Paula
H 27	Angelika
K 28	Károly, Karola
SZ 29	Adél
CS 30	Martina, Gerda
P 31	Marcella

Február

SZ 1	Ighác
V 2	Karolina, Aida
H 3	Balázs
K 4	Ráhel, Csenge
SZ 5	Ágota, Ingrid
CS 6	Dorottya, Dóra
P 7	Tódor, Rómeo
SZ 8	Aranka
V 9	Abigél, Alex
H 10	Elvira
K 11	Bertold, Marietta
SZ 12	Livia, Lidia
CS 13	Ella, Linda
P 14	Bálint, Valentin
SZ 15	Kolos, Georgina
V 16	Julianna, Lilla
H 17	Donát
K 18	Bernadett
SZ 19	Zsuzsanna
CS 20	Aladár, Álmos
P 21	Eleonóra
SZ 22	Gerzson
V 23	Alfréd
H 24	Mátyás
K 25	Géza
SZ 26	Edina
CS 27	Ákos, Bátor
P 28	Elemér

Március

SZ 1	Albin
V 2	Lujza
H 3	Kornélia
K 4	Kázmér, Zorán
SZ 5	Adorján, Adrián
CS 6	Leonóra, Inez
P 7	Tamás
SZ 8	Zoltán
V 9	Franciska, Fanni
H 10	Ildikó, Édua
K 11	Szilárd, Borsika
SZ 12	Gergely
CS 13	Krisztián, Ajtony
P 14	Matild
SZ 15	Nemz. ünn. Kristóf
V 16	Henrietta
H 17	Gertrúd, Patrik
K 18	Sándor, Ede
SZ 19	József, Bánk
CS 20	Klaudia
P 21	Benedek
SZ 22	Beáta, Izolda
V 23	Emőke
H 24	Gábor, Karina
K 25	Iré, Írisz
SZ 26	Emánuel
CS 27	Hajnalka
P 28	Gedeon, Johanna
SZ 29	Augusztina
V 30	Zalán
H 31	Árpád, Benő

Április

K 1	Hugó
SZ 2	Áron
CS 3	Buda, Richárd
P 4	Izidór
SZ 5	Vince
V 6	Vilmos, Biborka
H 7	Herman
K 8	Dénes
SZ 9	Erhard
CS 10	Zsolt
P 11	Leó, Szaniszló
SZ 12	Gyula
V 13	Ida
H 14	Tibor
K 15	Anasztázia, Tas
SZ 16	Csongor
CS 17	Rudolf
P 18	Andrea, Ilma
SZ 19	Emma
V 20	Húsvét Tivadar
H 21	Húsvét Konrád
K 22	Csilla, Noémi
SZ 23	Béla
CS 24	György
P 25	Márk
SZ 26	Ervin
V 27	Zita
H 28	Valéria
K 29	Péter
SZ 30	Katalin, Kitti

Május

CS 1	A munka ünn. Fülöp, Jakab
P 2	Zsigmond
SZ 3	Tímea, Irma
V 4	Mónika, Flórián
H 5	Györgyi, Adrián
K 6	Ivett, Frida
SZ 7	Gizella, Bendegúz
CS 8	Mihály
P 9	Gergely
SZ 10	Ármin, Pálma
V 11	Ferenc
H 12	Pongrácz
K 13	Szervác, Imola
SZ 14	Bonifác
CS 15	Zsófia, Szonja
P 16	Mózes, Botond
SZ 17	Paszkal
V 18	Alexandra, Erik
H 19	Ivó, Milán
K 20	Bernát, Felícia
SZ 21	Konstantin
CS 22	Júlia, Rita
P 23	Dezso
SZ 24	Eszter, Elza
V 25	Orbán
H 26	Fülöp, Evelin
K 27	Hella
SZ 28	Emil, Csanád
CS 29	Magdolna
P 30	Janka, Zsanett
SZ 31	Ángéla, Petronella

Június

V 1	Tünde, Kund
H 2	Kármén, Anita
K 3	Klotild
SZ 4	Bulcsú
CS 5	Fatime
P 6	Norbert, Cintia
SZ 7	Róbert
V 8	Pünkösöd Medárd
H 9	Pünkösöd Félix
K 10	Margit, Gréta
SZ 11	Barnabás
CS 12	Villó
P 13	Antal, Anett
SZ 14	Vazul
V 15	Jolán, Vid
H 16	Jusztin
K 17	Laura, Alida
SZ 18	Arnold, Levente
CS 19	Gyárfás
P 20	Rafael
SZ 21	Alajos, Leila
V 22	Paulina
H 23	Zoltán
K 24	Iván
SZ 25	Vilmos
CS 26	János, Pál
P 27	László
SZ 28	Levente, Irén
V 29	Péter, Pál
H 30	Pál

A fotókat és a naptárat Toldy Miklós készítette | www.toldym.hu | 2013

Július

K	1	Tihamér, Annamária
SZ	2	Ottó
CS	3	Kornél, Soma
P	4	Ulrik
SZ	5	Emese, Sarolta
V	6	Csaba
H	7	Apollónia
K	8	Ellák
SZ	9	Lukrécia
CS	10	Amália, Alma
P	11	Nóra, Lili
SZ	12	Izabella, Dalma
V	13	Jenő
H	14	Örs, Stella
K	15	Henrik, Roland
SZ	16	Valter
CS	17	Endre, Elek
P	18	Frigyes
SZ	19	Emília
V	20	Illés
H	21	Dániel, Daniella
K	22	Magdolna
SZ	23	Lenke
CS	24	Kinga, Kincső
P	25	Kristóf, Jakab
SZ	26	Anna, Anikó
V	27	Olga, Liliána
H	28	Szabolcs
K	29	Márta, Flóra
SZ	30	Judit, Xénia
CS	31	Oszkár

Augusztus

P	1	Boglárfka
SZ	2	Lehel
V	3	Hermína
H	4	Domonkos, Dominika
K	5	Krisztina
SZ	6	Berta, Bettina
CS	7	Ibolya
P	8	László
SZ	9	Emőd
V	10	Lőrinc
H	11	Zsuzsanna, Tiborc
K	12	Klára
SZ	13	Ipoly
CS	14	Marcell
P	15	Mária
SZ	16	Ábrahám
V	17	Jácint
H	18	Ilona
K	19	Huba
SZ	20	<i>Államaj. ünn. István, Vajk</i>
CS	21	Sámuel, Hajna
P	22	Menyhért, Mirjam
SZ	23	Bence
V	24	Bertalan
H	25	Lajos, Patrícia
K	26	Izsó
SZ	27	Gáspár
CS	28	Ágoston
P	29	Beatrix, Erna
SZ	30	Rózsa
V	31	Erika, Bella

Szeptember

H	1	Egyed, Egon
K	2	Rebeka, Dorina
SZ	3	Hilda
CS	4	Rozália
P	5	Viktor, Lőrinc
SZ	6	Zakariás
V	7	Regina
H	8	Mária, Adrienn
K	9	Ádám
SZ	10	Nikolett, Hunor
CS	11	Teodóra
P	12	Mária
SZ	13	Kornél
V	14	Szeréna, Roxána
H	15	Enikő, Melitta
K	16	Edit
SZ	17	Zsófia
CS	18	Diána
P	19	Vilhelmina
SZ	20	Friderika
V	21	Máté, Mirella
H	22	Móric
K	23	Tekla
SZ	24	Gellért, Mercédesz
CS	25	Eufrozina, Kende
P	26	Jusztina, Pál
SZ	27	Adalbert
V	28	Vencel
H	29	Mihály
K	30	Jeromos

Október

SZ	1	Malvin
CS	2	Petra
P	3	Helga
SZ	4	Ferenc
V	5	Aurél
H	6	Brúnó, Renáta
K	7	Amália
SZ	8	Koppány
CS	9	Dénes
P	10	Gedeon
SZ	11	Brigitta
V	12	Miksa
H	13	Kálmán, Ede
K	14	Helén
SZ	15	Teréz
CS	16	Gál
P	17	Hedvig
SZ	18	Lukács
V	19	Nándor
H	20	Vendel
K	21	Orsolya
SZ	22	Előd
CS	23	<i>Nemz. ünn. Gyöngyi</i>
P	24	Salamon
SZ	25	Blanka, Bianka
V	26	Dömötör
H	27	Szabina
K	28	Simon, Szimonetta
SZ	29	Nárcisz
CS	30	Alfonz
P	31	Farkas

November

SZ	1	<i>Mindenszentek Marianna</i>
V	2	Achilles
H	3	Győző
K	4	Károly
SZ	5	Imre, Tétény
CS	6	Lénárd
P	7	Rezső, Csenger
SZ	8	Zsombor
V	9	Tivadar
H	10	Réka
K	11	Márton
SZ	12	Jónás, Renátó
CS	13	Szilvia
P	14	Aliz
SZ	15	Albert, Lipót
V	16	Ödön
H	17	Hortenzia, Gergő
K	18	Jenő
SZ	19	Erzsébet
CS	20	Jolán
P	21	Olivér
SZ	22	Cecília
V	23	Kelemen, Klementína
H	24	Emma
K	25	Katalin
SZ	26	Virág
CS	27	Virgil
P	28	Stefánia
SZ	29	Taksony
V	30	András, Andor

December

H	1	Elza
K	2	Melinda, Vivien
SZ	3	Ferenc, Olívia
CS	4	Borbála, Barbara
P	5	Vilma
SZ	6	Miklós
V	7	Ambrus
H	8	Mária
K	9	Natália
SZ	10	Judit
CS	11	Árpád
P	12	Gabriella
SZ	13	Luca, Otília
V	14	Szilárda
H	15	Valér
K	16	Etelka, Aletta
SZ	17	Lázár, Olimpia
CS	18	Augusztina
P	19	Viola
SZ	20	Teofil
V	21	Tamás
H	22	Zénó, Anikó
K	23	Viktória
SZ	24	Ádám, Éva
CS	25	<i>Karácsony Eugénia</i>
P	26	<i>Karácsony István</i>
SZ	27	János
V	28	Kamilla, Apor
H	29	Tamás, Tamara
K	30	Dávid
SZ	31	Szilveszter

Mi régi vágású iskola vagyunk, ahol a gyerek a fontos

Romhányi András beszélget Zuborné Sallai Mártával, a 100 esztendő Kós Károly Általános Iskola igazgatójával

Wekerle: Hogyan találkozta először a Wekerleteleppel?

Zuborné Sallai Márta: Elsősorban anyukámnak volt kötődése a Wekerléhez, ő itt végezte az elemi, s itt lakott a háború alatt a Madách utcában. Nagyszülei az 1900-as évek elején költöztek Kiszpestre. Gyakran mesélte, hogy az ő anyukája ide járt ki játszani a Wekerletelep helyére, ami akkor még pusztaság volt, homokoztak, labdázak. Dedapámék a Sárkány utcában, a mai Ady Endre úton laktak.

Apukám is kispesti, személyi igazolványában is az állt, hogy Kiszpesten született. Gépészmunkás, üzemvezető volt a KISTEXT-ben. Hatalmas baráti köre volt, nagy társasági életet éltek, zenés összejövetelek voltak a lakásunkban. Aztán amikor én megszülettem, kicsit visszavettek ebből, és egyszer elkényeztetett kislányuk lett az életük fő célja. Általános iskolába a Vécseybe (ma Waldorf) jártam, nagyon jó, szigorú iskola volt. Sok jó tanárom volt, és mintaszerű igazgató irányította: Nagy Sándor.

W: A gyermek tűzoltó akar lenni, megkatona, de Te vadakat terelő juhász lettél. Miért?

ZSM: Nem volt határozott elképzelésem arról, hogy mi akarok lenni. Sok minden érdekelt, elsősorban a humán tárgyak, de például én matekból is ötösré érettségiztem. Végül is a tanárképző főiskolára azért jelentkeztem, mert az volt a szempontom, hogy az egyik felvételi tárgya a magyar legyen. A magyar-történelem szakot választottam. Mindkét tárgyat nagyon szerettem. Ugyanakkor szinte végig bizonytalan voltam, hogy pedagógus akarok-e lenni, mert nem tudtam, hogy az milyen. Az első gyakorló tanítás után egyértelmű lett, hogy én ezt akarom, jó helyen vagyok.

W: Hol kezdted a pályát?

ZSM: Szerettem volna, ha olyan helyre járhatok dolgozni, hogy ne kelljen járműre szállnom. Még főiskolás voltam, amikor szóltak, hogy lesz Kiszpesten állás. Épült a lakótelep, benne iskolák is. Rengeteg gyerek volt. Az Eötvös iskolában kezdtem el dolgozni. A Wekerlére 1996-ban jöttem magyar-történelem szakos tanárnak. Lóth Éva akkor lett itt igazgató, ő hívott. A pályám során mindössze ebben a két iskolában tanítottam.

W: Itt másik közegbe kerültél. Az lakótelepi iskola volt, ez meg kertvárosi. Volt-e különbség a két iskola között?

ZSM: Sok különbség volt, de nem a gyermekekben. A gyerek mindenütt gyerek. Itt is meg kellett harcolni, hogy elfogadjanak,

itt is el kellett érni, hogy megengedjék, hogy megtanítsam őket valamire. Az iskola épülete volt furcsa. A panelnak nagy előnye, hogy szélese a folyosók, nagyok az ablakok; ennek más a varázsa.

W: Milyen volt az első osztályod a Kósban?

ZSM: Egy hatodikos osztályt kaptam. Értelmes, rendezett, kötelességtudó társaság volt. Gyorsan elfogadtak, jól, harmonikusan tudtunk a szülőkkel is dolgozni. A régi iskolából utánam jött még három gyerek. Persze közülük a fiú igen problémás volt. Engem meg szoktak találni a zűrös gyerekek, mert tudják, hogy én mindenkit befogadok. Nyolcadikban aztán imádni való volt elmenni velük kirándulni, táborozni. Teljesen önállóak voltak.

W: Sikeresen illeszkedtél be az új környezetbe. Mire vagy büszke?

ZSM: Van két olyan, most már hagyománynak mondható rendezvény, ami az én „szellemi termékem”. Az egyik a karácsonyi hangverseny. Jó, hogy ezt a lehetőséget a református templomban megtaláltuk; a lelkes úr első kérésre beleegyezett. A másik a versmondó napunk április 11-én. 2005-ben indult, amikor József Attila 100. születésnapja volt. Úgy éreztem, hogy valami különleges és egyedi módon meg kell erről emlékezni. Kitaláltam, hogy csinálunk egy versmondó napot, amikor reggel elkezdünk verset mondani, és tart, amíg van versmondó. Az első alkalommal az iskola minden tanulója mondott verset vagy versrészletet. A rendezvény aztán hagyomány lett. Ma már nem ragaszkodunk ahhoz, hogy mindenki külön szerepeljen, hiszen ez most éjszakába nyúló program lenne, de minden osztály szerepel. Ma már a felnőttek is készülnek valamivel. Versünnep lett, jövőre lesz a tizedik.

W: Tanári pályád fordulóponthoz jutott, amikor az igazgató, aki ide hívott, nyugdíjba vonult.

ZSM: Azt lehetett tudni, hogy Éva nyugdíjba fog menni, s az állásra pályázatot fognak kiírni. Gondolkoztam azon, hogy akarok-e igazgató lenni. Végül úgy gondoltam, átlátom az iskolát, vannak ötleteim, van iskolaképem, hogy én milyen iskolát szeretnék, és képesnek is tartottam magam arra, hogy azt megvalósítsam.

W: Mi volt az elképzelésed? Mit akartál?

ZSM: Én úgy tartom, hogy mi régi vágású iskola vagyunk, ahol a gyerek a fontos, ahol mindennek van helye, gazdája. Ha valaki a fociiban jó, akkor ott, ha valaki matekzseni,

akkor meg azon a területen kapja meg a lehetőséget, hogy kibontakozhassék. Mi nem állítjuk be a gyereket egy irányba, mindenki-ben megpróbáljuk megtalálni, hogy miben jó. Nálunk nem vasfegyelem vagy félelem irányít, hanem egymás kölcsönös tisztelete, mert csak így tudunk együttműködni. Nagyon erős tantestület a miénk. Akarhatnék én egyedül bármit, ha nem lennének partnerek, akkor nem működne! Nekem fontos az is, hogy legyen visszacsatolás, hogy tudjuk egymásnak megköszönni azt, amit jól csinálunk, hogy tudjuk értékelni a munkánkat, magunkat. A közösség erősítése érdekében többek között tartottunk már emlékeztető csapatepítő tréninget, tavalyelőtt a tantestületi évzáró olyan volt, mint a gyerekek játékos sorversenye, a legutóbbi pedagógusnapon pedig a tantestület együtt elment egy operaelőadásra. Ezek nagyon szép pillanatok voltak, bízom benne, hogy a többiek is így érzik. Rendkívül fontos az is – benne volt a pályázatomban is –, hogy az iskola megjelenése legyen esztétikusabb. Komoly lépéseket tettünk, szerencse, hogy éppen „akadt” erre pénz.

W: Hogyan állsz azzal a célkitűzéssel, amit saját magad számára meghatározta az első igazgatói ciklusodra?

ZSM: Van, ami – úgy tűnik – nem fog megvalósulni. Szerettem volna, ha a média-oktatás kicsit kiteljesedik, ennek jelenleg több akadálya van. De sok mindenben jól állunk. 476 gyerek jár az épületbe, nagy létszámú iskola lettünk, minden lehetséges helyen foglalkozások vannak. Pályázatomban benne volt, hogy a 100 éves forduló méltóképpen szeretném megünnepelni. Elkezdtek a 100. tanévet, megvan a forgatókönyv az ünnepségsorozatra. Ez is közös akarat, mindannyian szeretnénk, ezért úgy látom, meglesz a méltósága intézményünk megünnepelésének.

W: Amikor elvállaltad az igazgatóságot, bizonyára pontosan tudtad, hogy az igazgató elsősorban igazgató, s csak azután tanít. Azt is tudtad, hogy ide az irodába főleg a problémák jönnek be. Ezt hogyan bírod, végtére is te alapvetően tanár vagy?

ZSM: A gyerekek körüli szülői vita vagy egy feloldandó súlyos konfliktus pszichésen engem is megterhel. Szerencsére az ilyen esetek nem szoktak tömegesen jönni, ha időben megoszlának, elviselhető. Nagyon hálás vagyok a kollégáimnak, hogy ők a jót is behozzák: versenyen voltunk, kiemelt aranyat nyertünk, jól sikerült a rendezvény. A havi értekezleteken mindenkivel megosztjuk ezeket az örömeiket, s külön gratulálok a sikerekhez.

Amit a legnehezebben viselek, az a nagymértékű adminisztrációs teher. Ebből az

elmúlt hónapokban elég sok jutott nekünk is az államosítás kapcsán. Olyan ügyekkel is muszáj foglalkoznunk, amiknek semmi közük a pedagógiához, szakmaisághoz. S akkor még a napi problémák: mi tört el, mi dugult el, kinek kell telefonálni stb. Egyébként ezekhez az a hozzáállásom, hogy ha valami történik, nem bosszankodom rajta, feladatnak tekintem, amit meg kell oldani. S ha sikerül, nagyon tudok örülni neki. Így nem fáraszt, inkább ösztönöz.

W: Te egy wekerlei – s nem is akármilyen! – intézménynek vagy a vezetője. Mi az, ami téged ezen túl is a Wekerléhez köt?

ZSM: Kerületen kívüli szakmai programokon gyakran megbeszéljük, ki honnan jött. Azt szoktam mondani, hogy aki itt él, dolgozik, az az átlagtól nagyon eltérő közösségben él. Mert itt a Wekerlén olyan közösségi tudat van, ami legfeljebb egy kisebb település lokálpatriotizmusához hasonlítható, csak hogy ez egy nagyváros kis részében található. Itt van „falunap”, klubok működnek, van társaskör, van helyismereti tankönyvünk. Nekem ebben az a szemlélet rokonszenves, hogy a

lakhelyhez való kötődés felelősséggel is jár. Ez olyan minta, amiből mindenhol lehetne tanulni! A tantestületben jó néhányan wekerlelakosok, természetes az a mentalitás, hogy ellenszolgáltatás nélkül önkéntesen dogozunk a közösségért, magunkért. Amikor tavaly ránk szakadt a beiskolázási dömping, és ültünk dermedten, hogy milyen sok gyermek akar hozzánk járni, akkor kialakítottunk egy listát, hogy mik a prioritások a felvételnél. Van, amit a törvény előír (hátrányos helyzetű, testvére jár ide stb.). Ha ennek eleget teszünk, már lehet saját szempontunk is: itt dolgozik valamely hozzátartozója, ide járt valamelyik rokona. Nálunk az is számít, ha valamelyik szülő Wekerlei Önkéntes. Ez az iskolának is jó. Sok segítőkész szülő van nálunk, akik nagyon sok mindenben segítenek. Tantermet újítanak fel, kerítést építenek a veteményesünknek és sorolhatnám. Az én irodám ablakát is egy Wekerlei Önkéntes szigetelte.

W: Kik jelentettek példát a szakmában?

ZSM: Sokat kaptam középiskolai osztályfőnökömtől, aki – mily meglepő – magyar-történelem szakos volt. Osztályomból nyolcan

lettünk pedagógusok. Iskolaszemléletet tanultam, és kiváló tanármentát kaptam első igazgatómtól, Suhajda Évától, s az egyik igazgatóhelyettesemtől, Szentirmai Gyuláné Judittól is. Elvitt családlátogatásra, behívott az általa tartott szülői értekezletre. Ezeket nem tanítják a főiskolán.

W: A magyar és a történelem mellett az életben a másik fontos dolog a zene. Miért?

ZSM: Apukámnak köszönhető. Nagy zenerajongó volt és amatőr énekes, nagyon-nagyon tehetséges, kiváló adottságokkal. Volt egy családi ideája, hogy apuka énekel és a kislánya kíséri őt zongorán. Ez többször meg is valósult különböző szerepléseken. Persze a kamaszkor már nem az az életkor, amikor a gyerek szeret kiállni és szerepelni, főleg nem az apukájával, olyan zenei világgal, ami nem az övé. De apukám terelt engem ebbe az irányba, ő ragaszkodott ahhoz, hogy járjak zeneiskolába, tanuljak hangszereken. Kicsi koromtól kezdve operabérletünk volt.

Mindig szerettem énekelni. Diákkoromban a táborokban hajnalba nyúlóan daloltunk. A magam öröme, a társaság kedvéért énekeltem. Kezdő tanár voltam, amikor az Ifjú Gárda Művelődési Házban (most Kispesti Vigadó) volt egy pedagógus Ki mit tud?, amin én konferáltam a műsort. Ott volt ifj. Somorjai József (karnagy, zeneszerző), beszélgettünk. Mondta, hogy számára nyilvánvaló, hogy énekelni is tudok, menjek hozzájuk énekelni. Elmentem, s azóta járok a Kispesti Vegyeskarba, „leánynevén” a Gyöngyvirág Kórusba. A férjemmel is ott ismerkedtem meg.

W: Mi a vágyad?

ZSM: Hogy a gyerekeim boldogok legyenek. Úgy éljenek, ahogy szeretnék, olyan munkát végezzenek, amiben örömeiket lelik. Nincsenek anyagi természetű vágyaim, nem irigylek senkitől semmit. Olyan vágyaim vannak, amik elérhetők. A legfontosabb, hogy ne kerüljek olyan helyzetbe, ami ki-szolgáltatottá tesz.

W: Hogyan tovább?

ZSM: Gondolkodtam már azon is, hogy mit csinálok majd, ha nyugdíjas leszek. Nyilván önkéntes munkát fogok végezni. A barátaim tudják, hogy az én 24 óráim eleve nem annyi, gyakran éjszaka is dolgozom. Remélem, az aktivitásomat meg tudom őrizni. Az én luxusom az, hogy színházba meg hangversenyre járok. Sokféle zenét szeretek, leginkább a különböző népzeneekben gyökerező irányzatokat, amit mostanában világszenének szokás nevezni. Egész életemben Kispesten, ugyanabban az utcában laktam. A gyerekeim is ott nőttek fel. Fiam 24, lányom 21 éves. Egyikük sem örökölte matematikus édesapjuk irányultságát, mindkettő bölcsésznek tanul. Aggódom is a jövőjük miatt, de bízom benne, hogy találnak majd olyan munkát, amiben örömeiket is lelik.

Rombányi András

A szerző felvétele

Hozzá tartozókat keresünk!

A Kós Iskola 100. évfordulója kapcsán felbecsülhetetlen értékű rajzok kerültek a birtokunkba, amelyekből kiállítást rendezünk decemberben. Keressük az alábbi egykori diákok hozzátartozóit, is-

merőseit. Kérjük, hogy jelentkezzenek titkárságunkon, ill. telefonon (282-9997).

A korabeli rajzok készítőinek névsora és a rajzok keletkezési ideje:

Kovács József ?	Juhász András 1928.
Schönmann Tibor 1923.	Pataki Miklós 1928.
Varga József 1926.	Végh Károly 1931.
Ferenczy Béla 1926.	Farkas Sándor 1931.
Gelencsér Árpád 1926.	Kovács Miklós 1931.
Pfémter István 1927.	Simon János 1929.
Pék István 1927.	Jászberényi István 1929.
Fischer Rezső 1928.	Kanics Zoltán 1929.
Corti Hugó 1928.	Szakonyi Gábor 1929.

Jelinek Ferenc 1929.
Ingola Ferenc 1929.
Roth Albert 1931.
Molnár János 1934.

A Kós Iskola jubileumi rendezvényei

November 29. 17h

- „Egy a 100-ból” c. pályázati kiírásra érkezett művek kiállítása (Társaskör)

December 16.

- Kiállítás egykori diákok rajzaiból (Lépcsőházi galéria, Kós Iskola)
- Kopjafa állítás (Kós Iskola udvara)

Február 25.

- Iskolatörténeti kiállítás (Kós Iskola)
- Öregdiák találkozó (Kós Iskola)

Március 7.

- Jubileumi bál (KMO)

ALMA-fesztivál a Kispesti Árnyas Óvodában

2013. október 12-én, szombaton, a Kispesti Árnyas Óvoda Vonás utcai székhelyének udvarán Alma-fesztivált rendeztünk. Hagyományaink szerint eddig is volt minden őszi szüreti mulatság, de most más keretbeadtunk e rendezvénynek. Hetek óta készült erre minden csoport.

Sok színes ötlettel teli kulturális eseménnyel kedveskedtünk óvodásainknak és családjaiknak. Az egész napos program egy alapítványi rendezvény volt, amelynek teljes bevételét a focipálya építésére fordítjuk. A munkálatok már elkezdődtek, és terveink szerint még az idén elkészül a pálya. Nagy szükségünk van rá, mivel ebben az épületünkben nincs tornaterem, bár reménykedünk a kialakításának a lehetőségében. A pálya nemcsak focizásra, hanem számos mozgásos és egyéb tevékenységre ad majd lehetőséget, segíti a gyerekek egészséges életmódra nevelését, használatával közösségi élményt biztosítunk óvodásainknak.

Sebb, naposabb őszi időt nem is kívánhattunk volna, ideális volt szabadtéri programjainkhoz.

Fotó: Engloner Attila

A szervezés hetekkel a program előtt kezdődött. Ebben nagy segítséget kaptunk a szülői közösségtől. Itt szeretném megköszönni a szülői szervezet tagjainak a lelkes szervezést és részvételt. Hozzájuk csatlakozott óvodánk minden dolgozója, a jól összehangolt csapat eredményesen tette a dolgát.

Családias, vidám hangulatban játszottak a szülők gyermekeikkel, különböző vetélkedőkben, ügyességi játékokban. Minden ember lelkében ott rejtőzik a játék iránti vágy, és ha saját gyermekével teheti, csodálatos élményt jelent. Ilyenkor gyerekkori emlékek idéződnek fel, nosztalgizhatnak. Sokféle kézműves foglalkozás, arcfestés, bábműsor, lovasrendőr bemutató, Pomázi Zoltán, a Bojtorján együttes tagjának koncertje tette emlékeztetővé e szép napot. A gyermekek minden kézműves tevékenység befejezése

után kaptak egy „almát” a nyakukba akasztott pontgyűjtő „Árnyas Fájukra”. Így ösztönöztük a gyerekeket, hogy minél több kézműves foglalkozáson vegyenek részt, majd öt almajazdíj összegyűjtése után zsákmacskából választhattak egy ajándékot.

Közben az üstben nagyon finom paprikás krumpli főtt. A szülők által működtetett büfében pedig egész nap az általuk készített ízletes házi süteményeket fogyaszthatták szülők és gyerekek.

A sok pozitív visszajelzésből ítélve a résztvevő családok és kollégáim is nagyon jól érezték magukat.

Köszönet minden kollégának és szülőnek, aki munkájával, támogatásával, részvételével hozzájárult ehhez a sikeres naphoz.

Pintér Istvánné Mária
óvodapedagógus – Kispesti Árnyas Óvoda

Fotó: Kádár Melinda

Wekerle Sándorra emlékeztünk

November 14. előestéjén a wekerlei lakosok és a Társaskör elnöksége együtt emlékeztek Wekerle Sándorra, születésének 165. évfordulója alkalmából. Somló Judit elnök után Lazányi Ferenc, Wekerletelep 9. sz. választókerületének képviselője tartott ünnepi beszédet, majd a jelenlévők tiszteletük jeléül koszorút és virágot helyeztek el Wekerle Sándor Kós Károly téri szobránál.

Wekerle Sándorra a magyarság történelmének egyik legkiemelkedőbb államfőjére emlékezünk a mai napon itt, a róla elnevezett kertváros, a Wekerletelep főterén elhelyezett szobra előtt.

165 évvel ezelőtt született Wekerle Sándor, Magyarország első polgári származású miniszterelnöke, aki kiemelkedő tehetségé-

végrehajtotta azt a valutareformot, melynek során az ország áttért az aranyalapú valutára, a koronára, megnyitva ezzel a lehetőséget hazánk világ gazdaságba való beilleszkedésre. Wekerle Sándor nevéhez fűződött a pénzügyi igazgatás átszervezése, a dualista állam adórendszerének korszerűsítése és teljes átalakítása, neki sikerült a forradalom óta az ország gazdasági felemelkedését ellehetetlenítő magas költségvetési hiányt többletbe fordítania, de ő tette le a társadalom- és nyugdíjbiztosítási rendszer alapjait is. A szekularizációval, a szabad vallásgyakorlatot elősegítő törvények és az állami anyakönyvvezetés bevezetésével a polgári társadalom megerősödését szolgálta. De ugyanakkor kivette a részét a gazdaság fejlesztésének minden területén.

amely, mint az első jelentős szociálpolitikai létesítmény vonult be Magyarország történetébe.

Az 1908-1924 között megépült telep egyrészt a Budapesten rossz lakhatási feltételek mellett dolgozó közalkalmazottak részére kívánt egy, a kor színvonalán túlmutató, minden szociális igényt kielégítő, korszerű lakhatást biztosítani, másrészt a magyar építészeti hagyományok felelevenítésével kultúrmissziót betölteni. A telep létrehozása jól szimbolizálja a háromszoros miniszterelnök politikai és emberi hitvallását, amiben az ország gazdasági felémelkedésének szolgálatába állított versenyképesség növelése nem kerekedhetett felül a szolidaritás eszméjén, hanem szolgálniuk és erősíteniük kellett egymást.

Mi, akik itt élünk, ezt értjük és érezzük. Wekerle által megálmodott környezetünk múltunk megbecsülésére, az összefogásra, a közös alkotásra, ünneplésre és a jövőt megalapozó közös tervek készítésére ösztönöz bennünket. Ennek köszönhető az is, hogy a helyi civilek kezdeményezésére a rendszerváltás után először itt állítottunk köztéri szobrot Wekerle Sándor emlékének.

Erre legyünk büszkéek, és Wekerle Sándor emlékműve előtt fejet hajtva, mindenkor merítsünk hitet és erőt, hogy Magyarország újra gyarapodó, békés és erős, egyszóval sikeres ország legyen.

Lazányi Ferenc kispesti képviselő beszéde, elhangzott 2013. november 13-án.

Lapzártakor érkezett a hír, hogy Wekerle Sándor leszármazottai közül meghalt az utolsó Wekerle-lány.

Patay Sándorné

szül. Wekerle Alexandra
tiszteletbeli társasköri tag 93 éves
korában elhunyt.

Nyugodjék békében!

Romhányi András felvételei

nek és szorgalmának köszönhetően három alkalommal volt az ország miniszterelnöke, és emellett számos alkalommal töltött be fontos megbízásokat a dualizmus korszakának mindenkorai kormányaiban vagy kormányai mellett.

Személyében egy rendkívül sokoldalú szakembert, egy kivételes tehetségű államférfit tisztelhetünk. Egy megalkuvást nem ismerő reformpolitikust, akit minden túlzás nélkül a korszak legnagyobb történelmi alakjai, Kossuth, Széchenyi és Deák Ferenc közé kell emelnünk.

Miniszterelnökségei idején megteremtette az államháztartás teljes egyensúlyát és

Életművét a huszadik század világégsései és az egymást követő diktatúrák ugyan nagyrészt megsemmisítették, de az utókor mégis az általa lerakott alapokon fejlődött tovább. Nemzetben gondolkodó, hazafias, polgári konzervatív értékrenden alapuló, ugyanakkor mégis szabadelvű szemléletmódja gyökeret tudott verni a magyar politikai gondolkodásban.

Noha munkásságát és nevét a pártállami időkben tiltással vagy gyáva elhallgatással szinte teljesen sikerült kitörölni a közgondolkodásból, egyvalamit mégsem sikerült „végekké” eltörölni: ez pedig a Kispesten általa megálmodott lakónegyed, a Wekerletelep,

Megszűnt Wekerletelep kettős védeltsége

Budapest Főváros Közgyűlése 1993-ban hozott rendeletet a főváros városképe és történelme szempontjából meghatározó épített környezet védelméről, melyben olyan épületeket és épületegyütteseket részesített helyi védelemben, melyek addig nem kaptak más, országos védelmet. Ekkor lett védett Wekerletelep területe is. A védeltséghez – mely korlátokat szab az épületek, illetve a területek átalakítása, felújítása tekintetében – Építészeti Értékvédelmi Támogatási Rendszer is kapcsolódik, mely pályázati formában vissza nem térítendő támogatást, illetve kamatmentes kölcsönt nyújt a védett ingatlanok tulajdonosainak, használoinak az eredeti értékek felújításához, helyreállításához. (Az elmúlt 20 évben több wekerlei ház megújulásához nyújtott segítséget a főváros ezen a csatornán keresztül.)

Két év ideiglenes védelem után 2011 szeptemberétől telepünk véglegesen elnyerte a műemléki jelentőségű terület (MJT) státuszt, mely országos műemléki védelmet, a nemzeti örökség részévé válást jelent. Így azóta kettős védelem vonatkozott Wekerlére.

Idén májusban a Főváros Közgyűlése új rendeletet alkotott Budapest építészeti örökségének fővárosi helyi védelméről a közel 20 éves helyett. Ennek kapcsán nemcsak a rendelet szövegét igazították a jelenleg hatályos egyéb jogszabályokhoz, hanem felülvizsgálták a védett építészeti örökségek jegyzékét is. Ennek kapcsán szeptember 18-i határozattal lekerült a listáról Wekerletelep. Az indok: az építési törvény szerint helyi területi védelem nem terjedhet ki országos területi műemléki védelemben részesített örökségre, tehát nem állhat fenn kettős védelem.

A változás a wekerlei építetők számára a gyakorlatban két dolgot jelent. Pozitív, hogy az engedélyezési eljárásokban már nem szükséges külön szakvéleményt beszerezni a Települési Értékvédelmi Osztálytól, így tovább gyorsulhat az eljárás. Negatív, hogy a továbbiakban már nem pályázhatunk a korábbi Építészeti Értékvédelmi Támogatásra.

Szerencsére a Fővárosi Önkormányzatnak van egy másik alapja is, a Műemléki Keret 2013., amely hasonlóan működik. A közel-múltban kiírt pályázatokat összehasonlítva

A Kós Károly tér 12-13. ház megújult famunkái – részben fővárosi támogatással valósultak meg

A szerző felvétele

azonban kiderül, hogy utóbbira 10 millió forinttal kevesebb, összesen 30 millió forintot tud fordítani a főváros. Igaz, ez teljes egészében vissza nem térítendő támogatásként kerül majd odaítélésre. A pályázatok leadásának határideje 2014. január 3. Próbáljanak minél többen élni ezzel a lehetőséggel!

Nagy Attila

Budapest100 – Wekerle100

Budapest100... Talán már sokaknak Bismérősen cseng a rendezvény neve. Wekerletelep 2012-ben csatlakozott először a 100 éves házak ünnepéhez, és a tavalyi nagy sikeren felbuzdulva idén is megszerveztük bemutatkozó sétáinkat.

Most az 1913-ban épült házak következtek, megkerestem tehát néhányat, volna-e kedvük megnyitni kapukat a látogatók előtt, mesélni az épület történetéről, életéről, egyúttal kicsit rendet is rakni a ház körül. Szerintem ennek a rendezvénynek persze az a legnagyobb hozadéka a házigazdák (wekerleiek) szempontjából, hogy segít a figyelmünket egymásra irányítani, a lakóközösségeket összekovácsolni.

Elindult tehát a lázas készülődés: véglegesítettük a 4 helyszínt, kialakult a séta útvonala, a házigazdák kigondolták, mit mutatnának meg szívesen, összeállt a sétákat vezető önkéntesek csapata, majd az április 6-7-i hétvégére mi is meghirdettük programunkat a Budapest100 honlapján.

Mindkét nap 20-25 fővel az Eperfa térről indultak a séták, mivel itt többségében 1913-as épületek állnak, az itt található kertvárosi irányjelző tábla pedig tökéletes kiindulópont a mi kertvárosunk történetének bemutatásához. Szombaton a Gellért

utcán át sétáltunk el a Dobó Katka utcai Tarka-Barka Ovihoz, ahol lelkes szülők és gyerekek fogadták az érdeklődőket. Az épületet és a nemrég lezajlott felújításokat Zsólyomi Réka építész ismertette, majd a látogatók „ovis csoportokká” alakulva részt vehettek egy játékos totón.

Vasárnap a Hungária úti „négyes” iskola mutatkozott be elsőként, ahol Papp Zoltán drámatanár és kollégái vezették körbe a csoportokat. Betekinthettünk a Wekerlén egyetlen, bentlakásos iskola életébe, megnézhattuk a tetőtéri lakószobákat, a tornacsarnok feletti tetőkertet, az iskola eredeti tervrajzait.

Innen visszasétáltunk a Thököly utcában álló postaépülethez, amely mint postahivatal sajnálatos módon 2007-ben bezárt, viszont az emeleti lakás tulajdonosa, dr. Rosivall László

és családja vendégszeretetének köszönhetően megismerhettük az egykori postamesteri lakást, illetve az épület történetét.

A séta a parkon keresztül vezetett utolsó állomásához, a Kós Károly tér 2-3. sz. házakhoz, melyeket a köztük átívelő kapuval együtt maga Kós Károly tervezett. A 3. sz. ház lakói, különösen pedig a Szatmári, Mátrai és Toldy család képrázatos fogadtatásban részesítette az oda érkezőket: saját készítésű tablóikkal, művészi fotóikkal díszítették a lépcsőházat és a folyosókat. A tetőtérben az építész unokája, a szintén itt lakó Kós Béla köszöntötte a látogatókat, majd levetítette saját filmjét a Kós Károly által szervezett, 1914-es sztárai bálról.

Az idei Budapest100 újból megerősített abban, hogy érdemes volt részt vennünk ezen az egész Budapestet megmozgató, építészeti és közösségépítő rendezvényen. Hatalmas volt az érdeklődés, és ismét sok pozitív visszajelzést kaptunk.

De tekintünk mindjárt előre: 2014-ben nem kisebb érdekességek, mint a Kós Károly tér jó néhány háza (az 1., 4., valamint a 9-13. sz.) lesz 100 éves. Addig is szeretettel várjuk azoknak a lakóknak a jelentkezését, akik a wekerlei önkéntesek segítségével szívesen részt vennének majd házigazdaként a jövő áprilisi programon.

Pap Ágnes
a Budapest100 wekerlei szervezője
papagnes22@gmail.com

A Kós Károly tér 3. lépkés korlátja – mutassuk meg 2014-ben is hasonló szépségeinket!

Foto: Szatmári Zoltán

Wekerlei fejlesztések

A legutóbbi lapszámban Ékes Gábor alpolgármesterrel készített interjúmban kiemelt hírként írtam arról, végre milyen rég várt fejlesztés valósulhat meg egy sikeres pályázat esetén a telepen: „Megújulhat a Gutenberg piac a fővárosi önkormányzat által kiírt TÉR_KÖZ nevű városrehabilitációs pályázatnak köszönhetően. A kerület számos fejlesztésre szoruló területe közül a wekerlei piac rehabilitációja talán a legnagyobb sikerrel nyerhet el forrást a főváros pályázatán.”

A pályázat lezárult, s gondolom a lap olvasói is más forrásokból már tudják, hogy bár reméltük, de mégsem nyert támogatást ez a projekt. Erről kérdeztem meg alpolgármester urat ismét, mit többet tudhatunk meg a hírről.

Tájékoztatása szerint a főváros TÉR_KÖZ elnevezésű a városkép és városi környezet javítását célzó pályázatán az önkormányzat Gutenberg piacra benyújtott pályázata nem nyert támogatást. Az összesen 5 Mrd Ft keretösszegű pályázatra ennek csaknem háromszorosára, közel 15 Mrd Ft értékű pályázat érkezett a Fővárosi Önkormányzathoz. Kispesten csak a másik két benyújtott projekt nyert, a Kossuth téri piac rekonstrukciója 250 M Ft, a Jézus Szíve Templom környezetrendezése 20 M Ft-ot.

„Sajnos ezen a pályázaton nem nyertünk támogatást a Gutenberg piac megújításához, de annak legalább örülhetünk, hogy a helyi civil szervezetek és kereskedők bevonásával sikerült egy olyan konszenzuson alapuló koncepció tervet elkészíttetni, ami alapján később, ha a források rendelkezésre állnak, gyorsan

meg lehet kezdeni a munkát. Bízom benne, hogy erre a közeljövőben sor kerülhet” – fűzte hozzá Ékes Gábor.

Az újságban korábban foglalkoztunk a Corvin körút és Szent Imre utca lehetetlen

Corvin körút

Fotó: Engloner Artila

műszaki állapotával is. Szinte egy időben az Ady Endre út felújításával, a telepen is számos útlezárás történt, s megjelentek itt is a munkagépek. Erről is megkérdeztem alpolgármester urat, mi várható a munkálatok során, karbantartás vagy felújítás?

A Piac utca aszfaltcsíkja

Fotó: Nagy Artila

Ékes Gábor: „A Wekerleiek az utóbbi időben gyakran találkozhattak a városrészben kisebb-nagyobb csatornázási munkákkal. Ennek két oka van. Egyrészt a Fővárosi Csatornázási Művek a meglévő szennyvízcsatorna-hálózat tisztítását, több helyen felújítását kezdte meg idén, másrészt azokban az utcákban, ahol eddig még nem épült meg a csatorna, a főváros által tető alá hozott, európai uniós támogatással finanszírozott Budapest Komplex Integrált Szennyvízelvezetése (BKISZ) projekt keretében valósul meg a csatorna kiépítése. Ezek a Piac utca (Gutenberg kri. – Zoltán u. közötti szakasza), a Frangepán utca (Zoltán u. – Dobó Katica u. közötti szakasza) és a Kende köz (Zoltán u. – Dobó Katica u. közötti szakasza).

A munkák megkezdését természetesen a telep 31,25 km hosszú, kb. 5000 lakást ellátó szennyvízcsatorna-hálózatának vizsgálata előzte meg. A vizsgálatot a rendszer magas életkora miatt egyre gyakrabban kialakuló működési zavarok tették szükségessé. A Wekerle elválasztott rendszerű szennyvízhálózata javarészt 1910–20 között épült, tehát nem ritka az akár 100 éves csatorna szakasz sem, amit már sok helyen a hatalmas fák gyökérzete is áttört.

A szükséges beavatkozások felmérésére egész Wekerletelepet érintő, egyelőre tanulmányterv szintű tervezői felülvizsgálatot végzett a Csatornázási Művek. A további tervezést bonyolítja még a csapadékvíz elvezetésének megoldása. Pontos ütemterv ugyan még nem készült az előzetes vizsgálatok alapján, de remélhetően a következő években gyakrabban találkozhatunk majd csatornázási munkákat végző kivitelezőkkel a telepen.

A csatornázási munkák ütemezése természetesen befolyásolja az önkormányzat útpálya burkolat felújításával kapcsolatos terveit is.”

Mi, itt élők nagyon bízunk benne, hogy ezek a tervek minél előbb meg is valósulnak. De azt is fontosnak tartjuk, hogy majdan az útpálya megújítása valami komplett koncepció alapján történjen, amit előzetesen egyeztetnek a WTE szakmai klubjaival és az érintett lakókkal is. Ha erre időt és energiát szán az önkormányzat, valódi minőségi közterület felújítás lehet az eredmény. Persze a megfelelő pénzügyi háttér biztosítása is szükséges, ami a műszaki minőséget, a tartósságot garantálhatja. Sajnos a Piac és Frangepán utcákban úgy tűnik, erre nem volt lehetőség vagy kellő figyelem, így ott a csatornaépítés után csak egy új, szegély nélküli aszfaltcsík készülhetett. Ez sem kevés, de műemléki környezetünk talán többet érdemelne!

Somló Judit

Padlásfödém-hőszigetelés

Egyszerűbb és olcsóbb

Sokat olvashatunk a fali hőszigetelés jelentőségéről. Jóval kevesebbet hallunk a hővesztés-csökkentés egy egyszerűbb és olcsóbb megoldásáról, a padlásfödém-hőszigetelésről. Igaz, ez a lehetőség csak azoknak

adatik meg, akiknek „klasszikus” padlásuk van, s nincs beépítve a tetőterük.

A Wekerletelepen két technológia használatos. Az egyik a födémre kiterített üveggyapot-paplan. Olcsóbb (kb. 1000 Ft/m²), viszont elkészülte után a padlás nem járható. Előnye, hogy saját kezűleg is kivitelezhető. A másik valamivel drágább (3-4000 Ft/m²), viszont a padlás továbbra is használható tárolóként. Az ún. befűvások technológia eredményeként a – többnyire cellulózpehely anyagú – hőszigetelés a padlásfödém üregébe kerül. Kivitelezéséhez szakemberre van szükség, ez okozza a többletköltséget. A kivitelező 2-3 padlódeszkát felbont, és nagy porszívóhoz hasonló készülékkel bejuttatja az anyagot a padlás járófelülete alá a födémgerendák közötti üregekbe.

Egy 150 000 forintos éves fűtésszámla esetén kb. 30 000 forintos megtakarításra számíthatunk.

A padlásfödém-hőszigetelés kb. 5 év alatt megtérül. Azoknak, akiket szűk anyagi lehetőségeik tartanak vissza a beruházástól, az „Energiahatékony Wekerle” segítséget kínál.

A technológiákról és a kölcsön-lehetőségekről érdeklődjön az energiahatékony.wekerle@gmail.com e-mail címen vagy mobiltelefonon (30-7469610).

Van der Lek Dániel
Energiahatékony Wekerle

Jó tapasztalatok

Hanna írta nekünk:

„Sziasztok,

Mi egy hatlakásos társasházban lakunk, a padlás osztatlan közös tulajdon. Egyszerűen megkértünk mindenkit, járuljon hozzá, hogy a lakásunk fölötti részt leszigeteljük, mert nagyon nagy a hővesztés, hideg a lakás. Erről, a későbbi vitákat elkerülendő, aláírtunk egy papírt is.

Fél nap alatt kész volt, semmi teendőnk nem volt vele, és érezhetően lassabban hűlt le lett a lakás, nyáron pedig később lett meleg...”

Adománybolt – a jótékonykodás legújabb formája

Az angol-szász országokban működő charity shop mintájára Magyarországon is egyre több adománybolt található.

Az adománybolt valójában használtcikk üzlet, melyet egy szervezet üzemeltet. Adományokat fogad és piaci ár alatt értékesít. Az adományboltba bárki beadhatja a számára már felesleges, de másnak még használható, jó állapotú tárgyait, ami aztán ott új gazdára talál. Az adománybolt hasznossága, azon túl, hogy forrásteremtést biztosít a működtető szervezet számára, munkahelyet teremt, környezettudatos, az újrahasznosítást támogatja, közösségi teret hoz létre, az adományozás ilyenfajta lehetősége pedig szolgáltatás.

Könyveket, ruhákat, játékokat, dísz tárgyakat, háztartási eszközöket vagy más kintálva, a lényeg ugyanaz: a környezetbarát gondolkodás és a másokon való segítség gondolata. A beadott adományok 40-45%-a értékesíthető, a többi valamilyen más formában újrahasznosítható, feldolgozható. A tényleges szemét mindössze 2-3%. Az új hulladékértvény alapján a lomtalanításkor kihelyezett tárgyak a kihelyezés pillanatában a Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt.

tulajdonába kerülnek. Az adománybolt megvalósulásával még a lomtalanítás is kultúraltabb formát ölt, hiszen kevesebb hasznos holmi kerül kidobásra. Amikor az otthonunkban szétnézünk, biztosan találunk olyan tárgyakat, melyeket már hónapok, talán évek óta nem használunk. Gondoljunk arra, hogy másnak ez a tárgy hasznos lehet. A kapocs közöttünk az adománybolt. A tapasztalatok szerint a legtöbb adományozóból vásárló, a vásárlóból pedig újabb adományozó is lesz.

Az adományboltok célközönsége sokszínű: anyagi okokból takarékosan gazdálkodó családok, kispénzü nyugdíjasok, környezettudatos

vásárlók, retrót kedvelő fiatalok, kincsvadászok, gyűjtők, bolhapiaci hangulatot kedvelők szintén ellátogatnak a boltokba. Itt, Wekerlén pedig mindannyian megtalálhatóak. A bolhapiac az évek alatt akkora sikerre nőtte ki magát, hogy szinte lehetetlen helyet foglalni, ha nem akarunk a regisztráció megkezdése előtt már fél órával előbb sorban állni. A bolhapiacra pedig mindig nagyon sok érdeklődő, nézelődő és vásárló van. Egyre nagyobb a garázs vásárok népszerűsége, mert mindenkinek vannak felesleges dolgai, és vannak, akik különböző okokból szívesen vásárolnak ilyen alkalmi vásárokon.

Az adományozással és a vásárlással egy közösség tagjai leszünk. A jótékonykodás a jószívú emberek természetes életformája, mert adni jó. Az önkéntesen végzett tevékenység szintén a jótékonykodás egyik formája, mely a közösség épülését szolgálja. Wekerleinek lenni pedig annyit jelent, mint egy ilyen közösség tagjának lenni.

Amennyiben szívesen támogatna Ön is egy ilyen kezdeményezést Wekerlén, várom gondolatait, ötleteit az alábbi elérhetőségeken: edit.poor@gmail.com vagy 06-30-501-4455.

Poór Edit

Fotó: Szilágyi Szabina

Szervezői élménybeszámoló az első wekerlei komposzt-bemutatóról

Idén tavasszal a Föld-napja rendezvény alkalmával hirdettük meg először az első wekerlei komposzt-bemutató programot, mely iránt sokak érdeklődtek. A program lényege, hogy a saját kertemben, melynek már csaknem 10 éve szerves része a komposztáló, kezdőknek, érdeklődőknek megmutatom, hogy mit is jelent valóban a komposztálás, milyen előnyökkel jár, milyen fortélyokat érdemes ismerni, valamint, hogy mi az eredménye. Meggyőződése, hogy a gyakorlatban láthatja meg igazán az ember, hogy mibe is akar belekezdeni. Ugyanis egy könyvből vagy egy fél-egyórás kis oktatáson egyáltalán nem lehet megtanulni a gyakorlatot, és főként nem lehet örülni az eredménynek, a több zsák szép, fekete és persze ingyenes virágföldnek, amit egy ilyen bemutatón a résztvevők megnézhetnek, megfoghatnak, és kicsit közelebb hajolva érezhetik kellemes földillatát. Közhely, de igaz: gyakorlat teszi a mestert!

A jelentkezők közül egy fiatalember, Csutorás Róbert ráadásul felajánlotta, hogy ő is szívesen tartana egy bemutatót a saját kertjében, ez alkalommal még mi ketten is tapasztalatokat cserélhetünk. Így a helyszínnek száma mindjárt kettőre bővült, melynek köszönhetően a résztvevők egy egyedileg, fából épített komposztálót és két gyári változatot is megtekinthettek.

A bemutatókra október 12-én és 19-én került sor, és annak ellenére, hogy végül a tervezetthez képest szerényebb volt a résztvevők száma, sikerként könyveltük el a programot.

Az egyik résztvevő már egy ideje érdeklődött a komposztálás iránt, viszont a családjá aggodott, hogy bűdös, sok helyet foglal és sok munkával jár. Ő nagyon örült a bemutatónak, és annak, hogy láthatta, hogy az imént felsorolt tévhitek egyike sem igaz, búcsúzóul pedig kapott egy szatyor friss komposztot, hogy megmutathassa a családjának.

Egy másik résztvevő pedig egy soroksári civil szerveződést képviselt, így reményeink szerint az ő személyén keresztül egy egész kis közösségnek adhattuk át tapasztalatainkat.

Mindkét alkalommal azzal kezdődött a munka, hogy a legalább egy éve a komposztálóban lévő anyagokat kitermeltük, különraktuk a csak félig lebomlott vagy még friss szerves hulladékokat a kész, földszerű anyagtól. Előbbi később visszakerült a komposztálóba, hogy jövőre már kész televénné válva felhasználhassuk, a kész komposztot pedig rostálással szabadítottuk meg a kövektől, a le nem bomlott maradékoktól és a szeméttől. A rostált, szép fekete humusz zsákokba került, mely mindhárom komposztáló esetében meglepően nagy mennyiségűnek bizonyult. Kis plusz volt mindkét alkalommal, hogy a rostáláskor gondosan kiszedegettük az összes cserebogár-lárvát, azaz pajort a komposztból, hogy azok ahelyett, hogy a földbe kerülve növényeink gyökereit rágnák, inkább az egyik ismerősöm csirkéinek étvágát csökkenthessék.

Az idei első két alkalom sikere bebizonyította a komposzt-bemutatók létjogosultságát

A két szervező a komposzt-bemutató eredményeivel: a zsákokban komposzt, a tálán csirketáp

A szerző felvétele

és hasznosságát, valamint mindannyian jó hangulatban, hasznos munkával töltöttünk két szombati napot. Tapasztalatokat cseréltünk, beszélgettünk, lelki-szellemi tekintetben egyaránt gazdagodtunk. Ennek megfelelően 2014-ben is folytatódik a program. Tavasszal, márciusban vagy áprilisban lesz az év első bemutatója, melyre majd a wekerlei Zöld Hajtás Klub által szervezett programokon, többek között a március 8-i Magbörzén és a Föld Napján lesz lehetőség feliratkozni. Minden kedves érdeklődőt várunk szeretettel jövőre is!

Stiglicz Norbert
szervező

Környezettudatos háztartás: áztassunk, takarítsunk hamulúggal!

Napjainkban egyre többet hallani arról, hogy a bennünket körülvevő anyagok mennyire szennyezik környezetünket és egészségünket. Mivel háziszappan készítésével foglalkozom, a háztartásomban előforduló ipari kemikáliákat is szép folyamatosan ókora cseréltem. Mi itt a kertvárosban nagyon szerencsések vagyunk, mert ha nem is rendelkezünk saját kandallóval vagy cserépkályhával, a szomszédunkban, barátainknál biztosan van egy. A tüzelés után visszamaradt hamu nagy kincs, ne dobjuk el, mert remekül használhatjuk háztartásunkban.

A hamulúg elkészítéséhez tegyük 1 kg fahamut egy edénybe és forrázzuk le 4 l vízzel. Hagyjuk állni körülbelül egy napig. Ez idő alatt a hamu szépen az edény aljára ülepedik.

A szerző felvétele

Miután kihűlt, egy textilanyagon keresztül szűrjük át. Az így kapott sűrű állagú, kicsit sárgás folyadékkal már takaríthatunk is. Kiváló felmosáshoz, fehér ruhák áztatásához, fa bútortöröléséhez, lefolyótisztításhoz. Remek zsíroló hatása miatt oldja a makacsabb szenny-

yeződéseket is. Senkit ne rémítsen meg a lúg kifejezés, ebben a formában nem maró hatású, de kezünket száríthatja, ezért ajánlatos kesztyűt viselni, ha hosszabb ideig érintkezünk vele.

Miután elkészült a hamulúgunk, készíthetünk belőle mosógélt is. Ehhez a mosószerhez sem kell túl sok hozzávaló, olcsó, és csodálatosan tisztítja a ruhákat.

300 gramm mosószappant egy nagylyukú sajtreszelőn reszeljük le, majd kevés vízben oldjuk fel. Mikor a szappan jól felolvadt, adjunk hozzá 2 l hamulúgot, majd összerázás után 5 liter langyos vizet. Keverjük át jó alaposan, és hagyjuk pihenni minimum egy napig. Másnapra sűrű, homogén állagú géllé lesz. Egy mosáshoz körülbelül 120-150 ml-t használunk belőle.

Az öblítést is megoldhatjuk természetesen, vegyszermentesen, ha 2 dl ecethez 8 dl vizet és 20-30 csepp illóolajat keverünk.

További hasznos, környezetbarát és természetes megoldásért kattintson a www.kertvarosihaziszappan.hu oldalra.

Tibanyi Judit

„Tessék csak! Folyvást...”

A wekerlei szomszédság egy új kezdeményezéssel ismerkedhet szeptember óta. Szeghi Gábor útjára indította a „Tessék csak!” kártyát, egy törzsvásárlói rendszert, amely máshol már bevált elemeket is tartalmaz, ugyanakkor sok újdonsággal is szolgál.

Miért kezdted el? Mi volt az első inspiráció?

Sokszor hallottam azt a mondatot, hogy kéne nekünk is egy településkártya! Aztán ott van az Átalakuló Városok egyik, Wekerlén kissé poros gondolata, a helyi gazdasági környezet élénkítése. És persze olyan jó lenne egészséges ételeket enni és kevesebbet közlekedni! Végül egy „isteni sugallatra” összegyűrtam a bennem kavargó gondolatokat, megszületett egy teljesen egyedi rendszer. Kicsit településkártya, kicsit törzsvásárlói kártya és egy kicsit közösségformáló erő szeretne lenni. Ígéretes jövő várhat az „újszülöttre”, remélem, közösen fel tudjuk nevelni!

Milyen hasonló példákat láttál korábban?

Léteznek olyan kedvezményadó kártyák, melyek országosan nyújtanak kedvezményeket. Ezek nem alkalmasak egy helyi közösség gazdaságának erősítésére. Vannak olyanok is, melyek településkártyaként a helyi boltokat fogják össze. Egyik sem ad azonban háttértámogatást a kártyaelfogad-

dónak. A bolt bekerül egy nyilvántartásba, és kész. A „Tessék csak!” program folyamatosan kampányol a partnerei érdekében. Ezt idáig csak a nagyvállalatok törzsvásárlói rendszerei engedhették meg maguknak. Mi a kisvállalkozók közös reklámképviselője kívánunk lenni, ezért multik és franchise hálózatok nincsenek kártyaelfogadó helyeink között. Szívesen látjuk azonban a kisvállalkozókat – akár magánszemélyeket is –, akik valamilyen módon kötődnek Wekerléhez. Olyan jó lenne, ha egymás hasznára tudnánk lenni! Nem szégyen, ha a munkánkért pénzt kérünk, de jól esik a szomszédságban egy kis kedvezményt adni és kapni is.

Mik az első tapasztalataid? Hogyan fogadták a „Tessék csak!” kártyát, kezdeményezést a wekerleiek?

A kártya a Wekerlei Napokon, szeptember elején debütált. Közel 300 emberrel beszélgettem, és 99%-ban biztatást és tá-

mogatást kaptam. Elfogadó partnereink száma hétről hétre nő, a kártyaeladással kapcsolatban azonban az a tapasztalatunk, hogy a személyes vásárlást még mindig jobban kedvelik az emberek, mint az online elektronikus vásárlást. Ezért csütörtök délutánonként áruljuk a kártyát a wekerlei kispiacon, illetve egyes elfogadó helyek is vállalták a kártyaigénylések begyűjtését.

Ha valaki szeretne többet megtudni a kártyáról, hol tájékozódhat?

Minden csütörtökön a Wekerlei Kispiacon, valamint a Facebook-on (Tessék csak), és van egy honlapunk is: <http://tessekszak.hu/>.

Schneider Gabi

Meghívó rendkívüli közgyűlésre

Az Országgyűlés megalkotta az egyesü-
lésről szóló 2011. évi CLXXV. – az ú.n. Civil-törvényt, amely az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról tartalmaz új szabályokat. Valamennyi szervezet, amely e törvény hatálya alá esik köteles az új szabályozást figyelembe véve módosítani alapszabályát 2014. május 31-ig. Ez egyesületünkre is vonatkozik.

A Wekerlei Társaskör Egyesület elnöksége meghatározta a 2014. évi rendkívüli közgyűlés időpontját, és felkérte az elnököt, hogy a jogszabályoknak megfelelően hívja össze az alapszabály-módosító rendkívüli közgyűlést.

A kitűzött időpont:
2014. január 15., szerda, 17 óra.

Helye: WTE székhelye,
Budapest XIX., Kós Károly tér 10.

Napirend:

1. A közgyűlés levezetőjének, jegyzőkönyvvezetőjének, hitelesítőinek megválasztása
2. A Civil-törvény előírása szerinti alapszabály-módosítás
3. Bejelentések, zárás

Abban az esetben, ha a tagságnak legalább a fele + 1 fő nincs jelen, a közgyűlés

határozatlanképtelen, így a közgyűlést az elnök elhalasztja. A megismételt közgyűlés a megjelentek számától függetlenül határozatképes az eredeti napirendi pontokban.

A megismételt közgyűlés időpontja:
2014. január 15., szerda, 18 óra.

Helye: WTE székhelye, Budapest XIX., Kós Károly tér 10.

Az új alapszabály tervezete 2014. január 1-jét követően megtalálható lesz a Társaskörben, illetve olvasható lesz a WTE honlapján, a www.wekerletelep.hu oldalon.

Kérjük, éljen jogával: jöjjön el, és jelenlétével járuljon hozzá a határozatképessé-
hez, hallassa véleményét!

WTE Elnöksége

A wekerlei kötőkör

Két éve kezdtem el járni a wekerlei kötőkörbe Anyukámmal. Eleinte csak néztem, rajzoltam, olvastam vagy hallgattam az érdekes történeteket. Majd az iskolában kézimunka szakkörön megtanultam Klári nénitől a horgolás alapjait, a pálcákat. Először egy kockát horgoltam, majd később megtanultam a kötőkörben, hogyan kell különböző mintákat horgolni, mint például virágot vagy madarat. Jelenleg a második kendőmon dolgozom, az elsőre vagyok a legbüszkébb.

Azért szeretek a kötőkörbe járni, mert kialakult egy jó csapat. Anyukák és nagy-

Fotó: Nagy Mária

mamák járnak ide, de van egy apuka is, aki kötni is tud, de leginkább fonalakat gombolyít. Egyszer biztosan befejezi az elkezdett pulóverét. A legfiatalabb csapattag én vagyok, amit nagyon élvezek! Itt mindig jó a hangulat, sokat nevetünk, kötünk és horgolunk, sokszor eszünk finomságokat, mert mindig hoz valaki kóstolót.

Minden héten izgatottan várom a csütörtök estét, sajnos csak edzés után, késve tudok menni, ilyenkor folytatom a megkezdett horgolmányomat. Legközelebb sapkát szeretnék megtanulni horgolni, remélem, még télen elkészül.

Nagyon szívesen ajánlom mindenkinek a Kör-Kötő-Kört, aki szeret kézimunkázni, mert ha eljön közénk, biztosan jól fogja magát érezni.

Pete Dorka, 10 éves

December a wekerlei kultúrházban

BETLEHEMME KÉNE MENNI – KARÁCSONYI TÁNCHÁZ

2013. december 21., szombat 10.00-11.30

A 3-7 éveseknek szóló népzenei táncházban a moldvai csángó magyar népzene és népzenei feldolgozásokat játszó Fakutya Együttes működik közre

WEKKA KÉZMŰVES ÉS BARKÁCS MŰHELYE

A Wekerlei Kulturális Közhazsnú Alapítvány (WEKKA) jóvoltából idén szeptembertől két ingyenesen látogatható programsorozatot indítottunk el. A kézműves műhelyben mindig valami színes, szép, egyedi tárgy készül (óra, falikép, díszdoboz), a barkács műhelyben az ezermesterkedés alapjaival ismerkedhetnek a gyerekek és szüleik, nagyszüleik. A foglalkozások 8-14 éves gyermekeknek szólnak. A programokra előzetes jelentkezést kérünk, mert a férőhelyek száma korlátozott. Hogy sorozatunkat és egyéb programjainkat jövőre is folytathassuk, adományokat és adója 1 százalékát szívesen fogadjuk!

Idei utolsó alkalom:

2013. december 14., szombat 10.00-12.00

Kreatív kézműves műhely Karácsonyi meglepetések. Térbeli 3D-s csillagdísz és karácsonyi ajándékdoboz készítése.

Vezetik: Bondár Csaba vizuális pedagógus és Brösztl Éva kézműves

Ezermesterkedjünk közösen! Szalvétatartó fából ajándékba

Ha szeretsz barkácsolni vagy szeretnéd azt kicsit megtanulni, ha magad akarsz elkészíteni

Fotó: Lévay Istvánné

valamit fából vagy egyéb megmunkáltnivaló anyagból, akkor gyere el a barkács műhelybe!

Vezeti: Takács Imre ezermester

KÉT DECEMBERI KIÁLLÍTÁSUNK:

2013. november 30 – 2014. január 25.

Kedvenc téli mesém – a WKK és az Europark LIBRI Könyvárúháza közös pályázatának anyaga.

Szép tárgyak dicsérete – a WKK gyermek és felnőtt fazekas műhelyének kiállítása

Kedvenc téli mesém (Rajz- és báb-pályázat a Librivel).

Kalandra fel!

Új klub indult a Wekerlei Társaskör Egyesületben Adventure klub néven, mely nevében kivételesen nem a Wekerlén megélt kalandokra, hanem távoli országok, tájak, emberek körében tett felfedezésekre és az azokról szóló beszámolókra utal. A félreértések elkerülése végett: ne órákig tartó, unalmas előadásokra gondoljanak, amelyeken a nézők el-elbóskolnak! A klub induló napján ugyanis – a kezdeti műszaki nehézségek után – olyan lenyűgöző előadást hallottunk az Amazonas vidékéről, hogy legszívesebben magam is rögtön útra keltem volna Dél-Amerikába! A mesélő utazó Monos János volt, aki a Brazíliában tapasztaltakat adta elő rendkívül szemléletesen. Hallottunk a Madeira folyó vizéből főzött rizsről (és természetesen a képeken láttuk is), melyben csak úgy ropogtak a homokszemek; a rettenetes közbiztonsági helyzetről és a 220 voltos vaskapukkal védett szállodákról Porto Velho városában; a surui indiánokról; macsetás kincskeresőről; az Amazonasban óriáskígyók, kajmánok és krokodilusok „társaságában” fürdőző helyiekről; arról a feltételezésről, miszerint maga az Amazonas 5 millió évvel ezelőtt még fordítva folyt (vagyis keletről nyugat felé); a sárgásbarna Amazonas és a nevében és a valóságban is fekete Rio Negro találkozásáról, meg rengeteg más érdekességről. A klub felelőse, Nagy Tamás (WTE korábbi elnöke) elmondása szerint az összefüggéseket havonta fogják megtartani, hétfői napokon. A pontos dátumokról a wekerlei hírhálón kapunk információt. Ajánljuk a klubot azoknak, akik szeretnek utazni, vagy örülnek, ha mások teszik ezt helyettünk, és szívesen meghallgatják az élménybeszámolókat.

Szilágyi Szabina

Mi rotyog a fazékban?

Zsuzsi almatortája

A belgajuhász Zizi farkát csóválva alig várja, hogy rám ugrálva is biztosítson afelől: igazán örül az érkezésemnek.

– Nem, nem félek a kutyáktól – nyugtatom meg Zsuzsit, és beletúrok Zizi puha bundájába.

A konyhaasztalon már ott sorakoznak sorban a mosolygós piros almácskák, és ezúttal bizony én is feladatot kapok, rám vár a hámozás és csuszázás.

Csernai Zsuzsa édesanyja almatortáját fogja most közkinccsé tenni, én pedig tiszta szívből javaslom, hogy próbálják ki Önök is!

– Azért választottam ezt a tortát, mert kitűnő téli sütemény, az ünnepek közeledtével bármikor elkészíthetjük: Mikuláskor, vagy valamelyik ádvent vasárnap, akár még karácsonykor is, olyan finom! Egyszerűen és gyorsan meg lehet sütni, előrebecsátom

könnyed mozdulattal a magházukat, majd lehámozom a héjukat.

– Fontos, hogy az alma, a magház eltávolítása során egyben maradjon, mert így lesz igazán mutatós a tortánk – hangsúlyozza Zsuzsi, majd belerakja az egész almákat a zománcos piros edénybe. Most következik a 15 dkg vaj, lazán felkockázva az almák tetejére, majd a 15 dkg cukor egyenletesen szétszórva a vajas almán. Az eredeti recept szerint a lyukakat rumba áztatott mazsolával – esetleg aszalt szilvával vagy vörös áfonyával – kell megtölteni, Zsuzsiéknál azonban a mazsola nem tartozik a kedvencek közé, így az almák üresen maradnak.

– Ennél az édességnél a vaj semmi esetre sem helyettesíthető margarinnal, mert az már nem az igazi. Az almákat most betesszük sülni 30 percre a sütőbe. A vaj szépen ráolvad, a cukor pedig karamellizálódik.

Készülőfélben

A tészta elkészítésébe még felesleges belefognunk, úgys ripsz-ropsz megvan, ráérünk akkor összedobni, ha már kivettük a sütőből az almát.

Míg az alma puhul a sütőben, mi családi legendák nyomába eredünk...

A nappali falán a férj ükcamájának a bábaiskola elvégzéséről szóló, gyönyörű, kalligrafikus betűkkel írott tanúsítványa függ, nagy becsben tartott ereklyeként.

– Már száz éve lakik a család ebben a házban, a férjem dédszülei az első bérlők közé tartoztak a Wekerlén. Ekkor a nagymama még csak 5-6 éves volt. Persze, még egészen másképp nézett ki minden, kint volt a mosdó, máshol álltak a falak, és a tetőtér sem volt beépítve. Nagymamáék után anyósoméék költöztek ide, majd, mikor összeházasodtunk, nagylelkűen a mi rendelkezésünkre bocsátották. Így csöppentem Wekerlére, és persze egy percig sem bántam meg!

Hamar letelik a fél óra, a piros lábas előkerül a sütőből, a konyhát pedig elárasztja a vajas sült alma illata. Míg az alma szuttyog egyet, összedobhatjuk a tésztáját. Zsuzsi a négy tojást egy csipet sóval, a sima és a vaníliás cukorral robotgéppel fehéredésig keveri, majd fokozatosan hozzáadja a sütőporral elkevert lisztet.

A tojások egybe mennek bele, nem kell vacakolni a sárgája és a fehérje szétválasztásával. Még a nagymamámtól tanultam, hogy minden édesbe kell egy pici só, és minden sósba egy kis édes. A levest is úgy készítette, hogy a vége felé beledobott még egy kockacukrot.

A tészta rákerül az almák tetejére, majd az edény vissza a sütőbe, további 15-18 percre. Onnan tudjuk, hogy készen van, ha a teteje szépen megemelkedik, megpirul, és az egész massa elválk az edény falától. Ha nem vagyunk benne biztosak, hogy megsült-e a tortánk, szúrjunk egy hosszú tűt a közepén a tészta részébe, és ha kihúzás után a tű tiszta marad, akkor biztosan elkészült. Hagyjuk egy picit meghűlni, majd borítsuk ki egy nagyobb kerek tányérra.

A legfinomabb langyosan tálalva, vaníliás vagy madártejes fagyival.

Szilágyi Szabina

azonban, hogy kimondottan zománczott lábasban készül.

És Zsuzsi elővesz egy kb. 30 cm átmérőjű hagyományos, piros zománczott lábast.

– Ilyen vagy hasonló nélkül ne is próbálkozzatok, mert nem lesz finom. Aki csak megpróbált csálni, és jénaiban vagy tortaformában készítette el, annak valamilyen furcsa okból kifolyólag nem sikerült a tortája.

Mielőtt nekifognék a munkához, előmelegítjük a sütőt 200 C°-ra. Egy nagyon praktikus kis csuszázó szerszámmal lyukasztom ki az almákat és tolom ki belőlük egyetlen

Hozzávalók

- zománczott lábas
- 6-8 alma (lehetőleg jonatán vagy jonagold fajtából)
- 15 dkg kristálycukor
- 15 dkg vaj
- rumba áztatott mazsola (el is hagyható)

A tésztához:

- 4 egész tojás
- 4 evőkanál kristálycukor
- 5 evőkanál liszt
- 1 sütőpor
- 1 vaníliás cukor
- 1 csipet só

Wekerle Mozgás-műhely - órarend 2013-2014

HONLAP: WWW.WEKERLEMOZGASMUHELY.HU TEL: 70/381-61-22, 20-20-444

HETFŐ	KEDDŐ	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
KÖZÖSSÉGI HÁZ (XIX. Pannónia út 26. templomkert)					
8.00	GERINCSTORNÁ	GERINCSTORNÁ	GERINCSTORNÁ		
KISISTORVATEREM (XIX. Baross utca 30.)					
8.00	PIRATES				GERINCSTORNÁ
8.30		JÓGA - gyerekek			
16.00					
16.30			JÓGA 90' gyerekek		
TÖRÖKSTATEREM (XIX. Hungária út 26. - Vonás utca sarok)					
16.00					ZUMBA 1200 Szombat, 16.00-17.00
17.00	VIRGIL TORNÁ	PIRATES	ZUMBA - gyerekek	VIRGIL TORNÁ	5 1 2 (gyerekek)
18.00	ALAKFORMÁLÓ NYULAS	GERINCSTORNÁ	PIRATES	ALAKFORMÁLÓ TORNÁ	AFROKARÉ
18.30	GERINCSTORNÁ	PIRATES	ZUMBA	GERINCSTORNÁ	ZUMBA
19.00	ZUMBA	ZUMBA	GERINCSTORNÁ	GERINCSTORNÁ	GERINCSTORNÁ

Békés, Boldog
Karácsonyi
Ünnepet és sikeres
Újesztendőt
kívánunk minden
olvasónak!

R.ing Bt. ingatlanközvetítés

Rothman Ferenc

www.ring.eoldal.hu +36-30-223-0986

ring@digikabel.hu

Kedves Wekerle Állatbarát!

A Dínó Kisállatszervíz a József Attila u. 36-42.

alatt működő állatorvosi rendelőjében
teljes körű ellátással várja minden régi
és leendő páciensét.

Igény esetén otthoni ellátást is
vállalunk!

Aktuális akcióinkról érdeklődjön
telefonon a 280-07-70,
(06)20/928-53-45, vagy a
kisallat.szerviz@gmail.com címen.

Rendelés:

Hétfőtől péntekig:
10^h-12^h és 17^h-19^h,
Szombaton:
15^h-18^h.

Dr. Kovács István
Klinikus szakállatorvos

Wekerle INGATLANIRODA

Fórizsné Baráth Brigitta
Ingatlanközvetítő Fogyasztói Értékbírási

Tel: 06/30-9-332-592

Honlap: www.ingatlanvarazs.hu

Több mint 16 ÉVES WEKERLEI SZAKMAI
TAPASZTALATTAL ügyfeleim részére
keresek eladó-kiadó ingatlanokat
Wekerlén!

Szolgáltatásunk vevőknek
TELJESEN INGYENES,
KIZÁRÓLAGOSSÁGOT AZ IRODA
NEM KÉR!

Eladók számára tevékenység díja az ingatlan
vételárának 2-3% mely természetesen csak
sikeres közvetítés esetén fizetendő, ezen
kívül semmilyen díjat nem számolok fel!
Az ingatlanközvetítést teljes lebonyolítással
vállaljuk, igény szerint (adás-vételi szerződés
elkészítése, ingyenes hitelügyintézés)

Bizalmát előre is köszönöm!

A FIDENCIA GYÓGYSZERTÁR

(1191 Bp. Corvin krt. 7-13., Tűzoltóság mögött)
betegközpontú ellátással,
tanácsadással várja betegeit.

Nyitvatartás:

H-Cs:

8.30-19.00,

Péntek:

8.30-18.30

Telefon:

280-72-27

Vérnyomásmérés, koleszterinszint - és
vércukorszint mérés.

Bankkártyát és egészségbiztosítási kártyát elfogadunk.

A Gyöngy Patika keretein belül
minden hónapban más AKCIÓ!

A 20 éve Kispest központjában
működő ingatlaniroda ügyfelei
részére eladó ingatlanokat
keresek Wekerlén

Kovács Anita
06-70/708-3942

ANDEZ INGATLANIRODA

1191 Bp., Üllői út 259. (Hunyadi u. sarok) 280-2271;

06-20/389-6675; www.andezingatlan.hu; www.facebook.com/andezingatlan

MEGNYITOTT!

Wekerle Állatorvosi rendelő

1192 Bp., Hungária út 31.

(Kós iskolával szemben, a Kós Károly tértől 50 méterre)

Nyitva: 16.00-19.00 h

(egyéb időpont bejelentkezés alapján)

Tel: 70/227-7630

Átadásra kész az Erkel iskola tornaterme

A szeptemberi ünnepélyes kerületi tanévnyitó óta, amelyet a készülő új tornateremben tartottak az Erkel iskolában, az utolsó simításokat is elvégezték az építést végző kivitelezők. Már csak az utolsó engedélyek hiányoznak ahhoz, hogy ígért határidőre átadják a diákoknak a tornatermet.

Gajda Péter polgármester, Horváth Gyula ügyvezető, Vinczek György alpolgármester

Gajda Péter polgármester, aki Vinczek György alpolgármesterrel és Horváth Gyulával, a beruházást koordináló Kispest Kft. ügyvezetőjével együtt tekintette meg az Erkel Ferenc Általános Iskola tornatermét, a helyszínen győződhetett meg arról, hogy befejeződött az építkezés első üteme: a tornaterem mellett elkészültek a földszinti mosdók és öltözők, a tanári és az orvosi szobák, illetve a mozgássérült WC és a szertár is.

Jövő tavasszal folytatódhat a munka: a tervek szerint az év közepére az épület homlokzata készül el, az új kültéri kézilabdapályát is kialakítják, valamint kerítést és mozgássérült parkolót építenek.

A kiszolgáló részekkel együtt csaknem 600 négyzetméter alapterületű sportlétesítményt az iskolán kívül a Hungária útról is meg lehet majd közelíteni.

A bejárásnál a polgármester emlékeztetett arra, hogy az Erkel volt az egyetlen olyan iskola Kispesten, amelynek nem volt megfelelő méretű tornaterme, a gyerekek egy szobában tornáztak, ezért volt szükség a létesítmény megépítésére. Kispest most egy olyan új sportcsarnokkal gazdagodott, amely felszereltségében, szolgáltatásaiban megfelel a kor igényeinek.

Megindult a munkavégzés az Ady Endre úton

A Baross utca és Rákóczi utca között megkezdődött az Ady Endre út régóta várt felújítása. A forgalmas kispesti út a Fővárosi Önkormányzat útfelújítási programjának részeként két ütemben újul meg. Kispest polgármestere üdvözlöi a munkálatok megkezdését, hiszen 2007-óta bombázza folyamatosan a kerület a fővárosi vezetést Ady-felújítás ügyben.

A felújítás első – Kispestről kivezető, belvárosi irányú – ütemét december elejéig valósítja meg a főváros, a második ütemre, a kerületbe vezető szakasz felújítására 2014 tavaszán kerül sor – olvasható Dr. György István főpolgármester-helyettes közleményéből. Gajda Péter, Kispest polgármestere a munkák megkezdésekor úgy fogalmazott, hogy régóta várták már az itt élő emberek és az önkormányzat is, hogy végre elkezdődjön a felújítás. Még 2007-ben egyezett meg a kerület a fővárossal az Ady Endre út teljes szakaszának átadásáról. Az azt megelőző időszakban ugyanis folyamatos volt a vita a főváros és Kispest között arról, kinek a feladata az út karbantartása, felújítása. 2010-ben aztán a főváros kiírta a teljes szakasz kivitelezésére azt a közbeszerzési eljárást, amely végül eredmény nélkül zárult. A kerületi vezetés azóta bombázza

a főpolgármesteri hivatalt és a BKK-t, hogy elkezdődhessen a munka. Úgy tűnik végre eredményt ért el a kispesti hivatal, hiszen október elsejétől elindultak a munkagépek.

Az első ütemben az Ady Endre út belvárosi irányú, páros oldala kerül sorra. A munkák idején a Baross utca és a Rákóczi utca közötti útszakaszt zárják le a betorkolló utcákkal együtt. A felújítás alatt a Határ út felé tartó forgalom egy sávban a villamosvágányokon halad majd. A Tóth utcái csomópont lezárása miatt a benzinkút megközelíthetősége is megváltozik. A második ütembe, 2014 tavaszán, a Belváros felőli páratlan oldalon folynak majd a munkák. Az építkezés alatt a Baross utca és a Rákóczi utca között az Ady Endre útba torkolló utcákat is lezárják. Ebben a fázisban a Határ út felé tartó forgalmat nem korlátozzák, ellenkező irányban vi-

szont egy sávban, a villamosvágányokra terelik majd a forgalmat az Álmos utca és a Rákóczi utca között.

Az új úttesten kerékpársáv létesül a Határ út és a Baross utca között, a munkák során a teljes útpálya szerkezete és a járdák is újjáépülnek. Új villamosmegállók épülnek, a peronok új burkolatot kapnak, a Corvin körút és a Hungária út megállóhelyek peronjait kiszéleltetik, így biztonságosabb körülmények között várakozhatnak az utasok a 42-es villamosra. A villamosmegállónál a gyalogosok védelme érdekében az átkelőhelyeknél – a villamosperonnal ellentétes oldalon – középszigetek épülnek. A villamosközlekedés biztonsága érdekében a villamospályát gömbsüvegsor választja el a közúti közlekedéstől. A felújítás ideje alatt a 42-es villamos helyett a teljes vonalon pótlóbuszok közlekednek.

Shetland U. K. Nyelviskola

- * Nyelvtanfolyamok
Wekerlén
- * Kihelyezett vállalati
nyelvoktatás
- * Angol és német
EuroExam vizsgáztatás
- * Külföldi nyelvtanfo-
lyamok és tanulmány-
utak szervezése

1192 Budapest,
Kábel u. 10.
tel: (06 1) 357 1456
(06 30) 952 1202
shetland@shetland.hu

WWW.SHETLAND.HU

Fk reg: 01-0086-04, AL-0589, U-000653

MINŐSÉGI FA NYÍLÁSZÁRÓK GYÁRTÁSA

Altóinkat és ablakainkat lucfenyőből és boroviból gyártjuk. Szabványmerettől eltérően egyedi darabokat külön megrendelésre is vállalunk. Spaletta, zsalugáter gyártása. Nyílászáróink felületkezelését és beszerelését is vállaljuk. Felmérés és árajánlat készítése ingyenes. Wekerlén számos referenciánk megtalálható.

Elérhetőségeink:
2220 Vecsés, Liszt F. u. 5.
Tel./fax: 06-29/352-053, Mobil: 06-20/962-1314
info@bartfa.hu, www.bartfa.hu

Térjen be hozzánk!

Élőskamra Étterem

Családias hangulat
Különleges ételek
Napi menü 690 Ft-tól
Családi menük
Figyelmes kiszolgálás
Házhozszállítás
Egészséges konyhatechnológia
Minőségi bioborok

Cím: Bp. XIX., Kós Károly tér 11.
Telefon: 30/853-8180
Nyitva tartás: a hét minden napján
11.30-21.00-ig

ÉLŐSKAMRA BIOBOLT

Bp. XIX.,
Kós Károly tér 12.
Telefon: 280-2831

